

Pátá Mojžíšova

¹ Tato jsou slova, kteráž mluvil Mojžíš ke všemu lidu Izraelskému před Jordánem na poušti, na rovinách proti moři Rudému, mezi Fáran a Tofel a Lában a Hazerot a Dizahab. ² Jedenácte dní cesty jest od Oréb přes hory Seir až do Kádesbarne. ³ Stalo se pak čtyřicátého léta, jedenáctého měsíce, v první den téhož měsíce, že mluvil Mojžíš synům Izraelským všecky věci, kteréž jemu byl přikázal Hospodin oznámiti jim, ⁴ Kdyžto již byl zabil Seona, krále Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, a Oga, krále Bázan, kterýž bydlil v Astarot, zabil v Edrei. ⁵ Před Jordánem, v zemi Moábské, počal Mojžíš vysvětlovati zákona tohoto, řka: ⁶ Hospodin Bůh náš mluvil k nám na Orébě, řka: Dosti jste již na hoře této bydlili. ⁷ Obraťte se, táhněte a jděte k hoře Amorejských, na všechno vůkolí její, buď na roviny, na hory, na údolí, na poledne, i na břehy mořské, k zemi Kananejské a k Libánu, až k řece veliké, k řece Eufrates. ⁸ Ej, ukázal jsem vám tu zemi; vejdětež do ní, a dědičně vládněte jí, kterouž s přísahou zaslíbil dáti Hospodin otcům vašim, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, i semeni jejich po nich. ⁹ A mluvil jsem k vám toho času, řka: Nemohuť sám nésti vás. ¹⁰ Hospodin Bůh váš rozmnožil vás, a hle, rozmnožení jste dnes jako hvězdy nebeské. ¹¹ (Hospodin Bůh otců vašich rozmnožil vás nad to, jakž jste nyní, tisíckrát více, a požehnej vám, jakož jest mluvil vám.) ¹² Kterak bych nesl sám práci vaši, břímě vaše a nesnáze vaše? ¹³ Vydejte z sebe muže moudré a opatrné, a zkušené z pokolení svých, abych je vám představil. ¹⁴ I odpověděli jste mi a řekli jste: Dobráť jest ta věc, kterouž jsi učiniti rozkázal.

¹⁵ Vzav tedy přední z pokolení vašich, muže moudré a zkušené, ustanovil jsem je knížaty nad vámi, hejtmany nad tisíci, setníky, padesátníky, desátníky a správce v pokoleních vašich. ¹⁶ Přikázal jsem také soudcům vašim toho času, řka: Vyslyštejte pře mezi bratřími svými, a suďte spravedlivě mezi mužem a bratrem jeho, i mezi příchozím jeho. ¹⁷ Nebudete přijímati osoby v soudu; jakž malého tak i velikého slyšeti budete, nebudete se báti žádného, nebo Boží soud jest. Jestliže byste pak měli jakou věc nesnadnou, vznesete na mne, a vyslyším ji. ¹⁸ Přikázal jsem vám, pravím, toho času všecko, co byste činiti měli. ¹⁹ Potom pak hnuvše se z Oréb, přešli jsme všecku poušť tuto velikou a hroznou, kterouž jste viděli, jdouce cestou k hoře Amorejských, jakož nám byl přikázal Hospodin Bůh náš, a přišli jsme až do Kádesbarne. ²⁰ I řekl jsem vám: Přišli jste až k hoře Amorejské, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám. ²¹ Ej, dal Hospodin Bůh tvůj tu zemi tobě; vstupiž a vládni jí, jakož řekl Hospodin Bůh otců tvých tobě; neboj se, aniž se strachuj. ²² Vy pak všickni přistoupili jste ke mně a řekli jste: Pošleme muže před sebou, kteříž by nám shlédli zemi, a oznámili by nám něco o cestě, kterouž bychom vstoupiti měli, i města, do nichž bychom přijíti měli. ²³ Kterážto řeč líbila se mně, a vzal jsem z vás dvanácte mužů, jednoho muže z každého pokolení. ²⁴ A oni obrátivše se a vstoupivše na horu, přišli až k údolí Eškol a shlédli zemi. ²⁵ Nabrali také s sebou ovoce země té, a přinesli nám, a oznámili nám o těch věcech, řkouce: Dobráť jest země, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám. ²⁶ A však jste nechtěli jíti, ale odpírali jste řeči Hospodina Boha svého. ²⁷ A reptali jste v staních svých, řkouce: Proto že nás v nenávisti měl Hospodin, vyvedl nás z země Egyptské, aby nás vydal v ruce Amorejského, a zahladil nás. ²⁸ Kam bychom šli?

Bratří naši zstrašili srdce naše, pravíce: Lid ten jest větší a vyšší nežli my, města veliká a hrazená až k nebi, ano i syny Enakovy tam jsme viděli. ²⁹ I řekl jsem vám: Nebojte se, ani se strachujte jich. ³⁰ Hospodin Bůh váš, kterýž jde před vámi, onť bojovati bude za vás rovně tak, jakž učinil s vámi v Egyptě, před očima vašima. ³¹ Ano i na poušti viděl jsi, kterak nesl tebe Hospodin Bůh tvůj, jako nosí člověk syna svého, a to po vši cestě, kterouž jste šli, až jste přišli na toto místo. ³² A ani tak uvěřili jste Hospodinu Bohu svému, ³³ Kterýž k vyhledání vám místa, na kterémž byste se klásti měli, v noci předcházal vás cestou v ohni, aby vám ukázal cestu, kterouž byste měli jíti, a v oblace ve dne. ³⁴ Uslyšel pak Hospodin hlas řečí vašich, a rozhněval se, a přísáhl, řka: ³⁵ Jistě že nižádný z lidí těchto pokolení zlého neužří země té dobré, kterouž jsem s přísahou zaslíbil dáti otcům vašim, ³⁶ Kromě Kálefa, syna Jefonova; tenť ji uzří, a jemu dám zemi, po níž chodil, i synům jeho, proto že cele následoval Hospodina. ³⁷ Ano i na mne rozhněval se Hospodin příčinou vaší, řka: Také ani ty nevejdeš tam. ³⁸ Jozue, syn Nun, kterýž stojí před tebou, onť vejde tam, jeho posilň, nebo on rozdělí ji losem Izraelovi. ³⁹ A dítky vaše, o kterýchž jste pravili, že v loupež budou, a synové vaši, kteříž ještě neznají dobrého ani zlého, oni vejdou do ní, a jim dám ji; oni dědičně ji obdrží. ⁴⁰ Vy pak obrátíte se, jděte na poušť cestou k moři Rudému. ⁴¹ A odpověděvše, řekli jste ke mně: Zhřešiliť jsme Hospodinu. My vstoupíme a budeme bojovati podlé toho všeho, jakž rozkázal nám Hospodin Bůh náš. A vzavše všickni odění svá válečná na sebe, hotovi jste byli vstoupiti na horu. ⁴² Hospodin pak řekl mi: Rci jim: Nevstupujte a nebojujte, neboť nejsem u prostřed vás, abyste nebyli poraženi před nepřátely svými. ⁴³ A když jsem vám to mluvil, neuposlechli jste, nýbrž odporni jste

byli řeči Hospodinově, a všetečně vstoupili jste na horu. ⁴⁴ Tedy vytáhl Amorejský, kterýž bydlil na té hoře, proti vám, a honili vás, jako činívají včely, a potřeli vás na hoře Seir až do Horma. ⁴⁵ A navrátivše se, plakali jste před Hospodinem, ale neuslyšel Hospodin hlasu vašeho, a uší svých nenaklonil k vám. ⁴⁶ I zůstali jste v Kádes za mnohé dny, podlé počtu dnů, v nichž jste tam byli.

2

¹ Potom obrátivše se, táhli jsme na tu poušť cestou k moři Rudému, jakož mluvil Hospodin ke mně, a obcházelí jsme horu Seir za dlouhý čas, ² Až mi řekl Hospodin takto: ³ Dosti jste již obcházelí horu tuto, obraťtež se k straně půlnoční. ⁴ A lidu přikaž, řka: Půjdete přes pomezí bratří svých synů Ezau, kteříž bydlí v Seir. Ačkoli budou se vás báti, hleďte však pilně, ⁵ Abyste jich nedráždili; nebo nedám vám z země jejich ani šlepy nožné, proto že v dědictví Ezau dal jsem horu Seir. ⁶ Pokrmů koupíte od nich za peníze, a jísti budete, i vody také ku pití za peníze od nich jednati budete. ⁷ Nebo Hospodin Bůh tvůj požehnal tobě při všelike práci rukou tvých, a zná, že jdeš přes poušť velikou tuto; již čtyřiceti let Hospodin Bůh tvůj byl s tebou, aniž jsi měl v čem nedostatku. ⁸ A šli jsme od bratří našich, synů Ezau, kteříž bydlí v Seir, s cesty polní od Elat a od Aziongaber, a uchýlili jsme se, abychom šli cestou po poušti Moábské. ⁹ I řekl mi Hospodin: Neškod' Moábským, ani jich popouzej k boji, nebo nedám tobě v zemi jejich dědictví, poněvadž synům Lot dal jsem Ar v dědictví. ¹⁰ (Emim prvé bydlili v ní, lid veliký a mnohý, a vysokého zrostu, jako Enakim. ¹¹ Oni také za obry držáni byli jako Enakim, ale Moábští říkali jim Emim. ¹² V Seir pak bydlili prvé Horejští, kteréž synové Ezau vyhnali, a zahladili je před tváří svou, a bydlili tu

místo nich, jako učinil Izrael v zemi vládařství svého, kterouž jim dal Hospodin.) ¹³ Nyní vstanouce, přejděte potok Záred. I přešli jsme potok Záred. ¹⁴ Ěasu pak, v němž jsme šli z Kádesbarne, až jsme přešli potok Záred, bylo let třiceti osm, dokavadž nebyl vyhlazen všecken věk mužů bojovných z prostřed stanů, jakož jim přísáhl Hospodin. ¹⁵ Nebo ruka Hospodinova byla proti nim k setření jich z prostředku stanů, dokudž nevyhladil jich. ¹⁶ I stalo se, když všickni muži ti bojovní vyhynuli z prostředku lidu, ¹⁷ že mluvil Hospodin ke mně, řka: ¹⁸ Ty přejdeš dnes pomezí Moábské k městu Ar, ¹⁹ A přiblížíš se k synům Ammon. Nessužujž jich a nepopouzej jich k boji, nebo nedám tobě v zemi synů Ammon dědictví, poněvadž synům Lotovým dal jsem ji k vládařství. ²⁰ (I ona také držána byla za zemi obrů; nebo obrové před tím bydlili v ní, kterýmž Ammoninští říkali Zamzomim, ²¹ Lid veliký a mnohý, a vysokého zrostu, jako Enakim. Ale zahladil je Hospodin před tváří jejich, a vešli v dědictví jejich, a bydlili na místě jejich, ²² Jakož učinil synům Ezau bydlícím v Seir, pro něž vyhladil Horejské před tváří jejich, i vešli v dědictví jejich, a bydlili na místě jejich až do dnešního dne. ²³ Hevejské také, kteříž bydlili v Azerim až do Gáza, Kaftorejští, kteříž vyšli z Kaftor, zahladili je, a bydlili na místě jejich.) ²⁴ Vstanouce, beřte se a přejděte potok Arnon. Hle, dal jsem v ruce tvé Seona, krále Ezebon Amorejského, a zemi jeho; začniž jí vládnouti, a bojuj válečně proti němu. ²⁵ Dnes počnu pouštěti strach a lekání se tebe na lidi, kteříž jsou pode vším nebem, tak že kteřížkoli uslyší pověst o tobě, trásti a lekati se budou tváří tvé. ²⁶ I poslal jsem posly z pouště Kedemot k Seonovi, králi Ezebon, s slovy pokojnými, řka: ²⁷ Nechť projdu skrze zemi tvou, přímo cestou půjdu, neuchýlím

se ani na pravo ani na levo. ²⁸ Pokrmů za peníze prodáš mi, abych jedl, vody také za peníze dáš mi, a pítí budu; toliko pěšky projdu, ²⁹ Jakož mi učinili synové Ezau, kteříž bydlí v Seir, a Moábští, kteříž bydlí v Ar, dokudž nepřejdu Jordánu, jda k zemi, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám. ³⁰ Ale nechtěl dopustiti Seon, král Ezebon, abychom prošli zemi jeho; nebo byl zatvrdil Hospodin Bůh tvůj ducha jeho, a ztuhl srdce jeho, aby dal jej v ruce tvé, jakož se vidí podnes. ³¹ (Nebo řekl mi byl Hospodin: Aj, již jsem počal v moc dávatí tobě Seona i zemi jeho; začniž jí vládnouti, abys dědičně obdržel zemi jeho.) ³² A vytáhl byl Seon proti nám, on i všecken lid jeho k boji do Jasa. ³³ I dal jej nám Hospodin Bůh náš, a porazili jsme ho s syny jeho i se vším lidem jeho. ³⁴ Vzali jsme také toho času všechna města jeho, a dali jsme v prokletí lid těch všech měst, i ženy i děti, žádného nepozůstavivše. ³⁵ Toliko hovada rozebrali jsme sobě, a kořisti z měst, kterýchž jsme dobyli. ³⁶ Od Aroer jenž jest na břehu potoka Arnon, a od města, kteréž jest v údolí, až do Galád nebylo města, kteréž by ostáti mohlo před námi; všechna nám dal Hospodin Bůh náš. ³⁷ Toliko k zemi synů Ammon nepřiblížils se, ani k žádné krajině ležící při potoku Jabok, ani k městům na horách, a k žádnému místu, kteréž zapověděl Hospodin Bůh náš.

3

¹ Potom obrátivše se, táhli jsme cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nám, on i všecken lid jeho k bitvě do Edrei. ² I řekl mi Hospodin: Neboj se ho, nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho i zemi jeho, a učiníš jemu tak, jako jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon. ³ Dal tedy Hospodin Bůh náš v ruce naše i Oga, krále Bázan, a všecken lid jeho, i porazili jsme

jej, tak že jsme nepozůstavili po něm žádného živého. ⁴ Dobyli jsme také téhož času všech měst jeho; nebylo města, kteréhož bychom jim neodjali, šedesáte měst, všecku krajinu Argob, království Oga v Bázan. ⁵ Všecka ta města byla ohražená zdmi vysokými, branami a závorami, kromě měst otevřených, jichž bylo velmi mnoho. ⁶ A vyplénili jsme je, jako jsme učinili Seonovi, králi Ezebon, vyhladivše všecka města, muže, ženy i dítky. ⁷ Všecka pak hovada a kořisti měst rozebrali jsme sobě. ⁸ Vzali jsme také téhož času zemi z ruky dvou králů Amorejských, kteráž byla před Jordánem, od potoku Arnon až k hoře Hermon, ⁹ (Sidonští říkají Hermonu Sarion, a Amorejští říkají jemu Sanir), ¹⁰ Všecka města v kraji, a všecken Galád, a všecken Bázan až do Sálecha a Edrei, kteráž byla města království Og v Bázan. ¹¹ Sám toliko Og, král v Bázan, z jiných obrů byl pozůstal. Aj, lůže jeho, lůže železné, ještě zůstává v Rabbat synů Ammon, devíti loktů zdělí, a čtyř loket zšíří, jakž jest loket muže. ¹² Když tedy zemi tu obdrželi jsme dědičně toho času, krajinu od Aroer, jenž jest při potoku Arnon, a polovici hory Galád i města její, dal jsem pokolení Ruben a Gád. ¹³ Ostatek pak Galád a všecku zemi Bázan, království Oga, dal jsem polovici pokolení Manassesova, totiž všecku krajinu Argob, všecku Bázan, kteráž sloula země obrů. ¹⁴ Jair, syn Manasse, vzal všecku krajinu Argob, až ku pomezí Gessuri a Machati; pročež nazval zemi Bázan od jména svého Havot Jair až do dnešního dne. ¹⁵ Machirovi pak dal jsem Galád. ¹⁶ A Rubenovu a Gádovu pokolení dal jsem krajinu od Galád až ku potoku Arnon, polovici potoka s pomezím až ku potoku Jabok, kdež jsou hranice synů Ammonitských, ¹⁷ A roviny tyto i Jordán s pomezím od Ceneret až k moři pustému, jenž jest moře slané, ležící pod horou Fazga k východu. ¹⁸ A přikázal jsem vám toho času, řka:

Hospodin Bůh váš dal vám zemi tuto, abyste ji dědičně obdrželi; vezmouce odění na sebe, půjdete před bratřími vašimi, syny Izraelskými, kteřížkoli silní jste. ¹⁹ Toliko ženy vaše a dítky vaše, a dobytek váš, (nebo vím, že mnoho dobytka máte,) zůstanou v městech vašich, kteráž jsem dal vám, ²⁰ Dokudž by nedal odpočinutí Hospodin bratřím vašim jako i vám, aby i oni dědičně obdrželi zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dává jim za Jordánem; tedy navrátíte se jeden každý k dědictví svému, kteréž jsem dal vám. ²¹ Také i Jozue přikázal jsem toho času, řka: Oči tvé vidí všecko, co učinil Hospodin Bůh váš těm dvěma králům; takť učiní Hospodin všechněm královstvím, do kterýchž ty půjdeš. ²² Nebojtež se jich, nebo Hospodin Bůh váš, onť jest, kterýž bojuje za vás. ²³ A tehďáž prosil jsem Hospodina, řka: ²⁴ Panovníče Hospodine, ty jsi počal ukazovati služebníku svému velikost svou a ruku svou přesilnou; nebo kdo jest Bůh silný na nebi aneb na zemi, ješto by činiti mohl skutky podobné tvým, a moci podobné tobě? ²⁵ Prosím, nechť vejdu a uzřím zemi tu výbornou, kteráž jest za Jordánem, horu tu výbornou i Libán. ²⁶ Pohnul se pak Hospodin na mne pro vás a neuslyšel mne, ale řekl mi: Dosti máš, nemluv více o to se mnou. ²⁷ Vstup na vrch hory Fazga, a pozdvihna očí svých k západu a k půlnoci, ku poledni i k východu, hled' očima svýma; nebo nepřejdeš Jordánu tohoto. ²⁸ Ale přikaz Jozue, a posilň ho, i potvrď ho; nebo půjde před lidem tímto, a on uvede jim v dědictví zemi, kterouž uzříš. ²⁹ I zůstali jsme v údolí naproti Betfegor.

4

¹ Nyní tedy, ó Izraeli, slyš ustanovení a soudy, kteréž já učím vás činiti, abyste živi byli, a vejdouce, dědičně vládli zemí, kterouž Hospodin Bůh otců vašich vám dává.

² Nepřidáte nic k slovu, kteréž já přikazuji vám, aniž co ujmete od něho, abyste tak přikázání Hospodina Boha svého, kteréž já přikazuji vám, zachovali. ³ Oči vaše viděly, co učinil Hospodin pro Belfegor, jak všechny lidi, kteříž odešli po Belfegor, vyhladil Hospodin Bůh tvůj z prostředku tvého. ⁴ Vy pak, přídržející se Hospodina Boha vašeho, živi jste do dnešního dne všickni. ⁵ Viztež, učil jsem vás ustanovením a soudům, jakž mi přikázal Hospodin Bůh můj, abyste tak činili v zemi, do kteréž vejdete k dědičnému držení jí. ⁶ Ostříhejtež tedy a činite je, nebo to jest moudrost vaše a opatrnost vaše před očima národů, kteříž, slyšíce všechna ustanovení tato, řeknou: Jistě lid moudrý a rozumný národ veliký tento jest. ⁷ Nebo který národ tak veliký jest, kterýž by měl bohy sobě tak blízké, jako jest Hospodin Bůh váš ve všem volání našem k němu? ⁸ A který jest národ tak veliký, kterýž by měl ustanovení a soudy spravedlivé, jako jest všechnen zákon tento, kterýž já vám dnes předkládám? ⁹ A však hleď se a bedlivě ostříhej duše své, abys nezapomenul na ty věci, kteréž viděly oči tvé, a aby nevyšly z srdce tvého po všechny dny života tvého; a v známost je uvedeš synům i vnukům svým. ¹⁰ A nezapomínej, že jsi onoho dne stál před Hospodinem Bohem svým na Orébě, když mi byl řekl Hospodin: Shromažď mi lid, ať jim předložím slova má, z nichž by se učili mne báti po všechny dny, dokudž živi budou na zemi, a témuž aby syny své učili. ¹¹ Tedy přistoupili jste, a stáli jste pod horou; (hora pak ta hořela ohněm až do samého nebe, a byly na ní tmy, oblak a mrákota.) ¹² I mluvil k vám Hospodin z prostředku ohně. Hlas slov slyšeli jste, ale obrazu žádného jste neviděli kromě hlasu, ¹³ jímž vyhlásil vám smlouvu svou, kteréžto přikázal vám ostříhati, totiž desíti slov, a napsal je na dvou deskách kamenných. ¹⁴ Mně také přikázal Hospodin toho času, abych

učil vás ustanovením a soudům, abyste činili je v zemi, do kteréž jdete k dědičnému držení jí. ¹⁵ Protož pilně pečujte o duše své, (nebo neviděli jste žádného obrazu toho dne, když k vám mluvil Hospodin na Orébě z prostředku ohně), ¹⁶ Abyste neporušili cesty své, a neučinili sobě rytiny aneb podobenství nějakého obrazu, tvárnosti muže neb ženy, ¹⁷ Podobenství nějakého hovada, kteréž jest na zemi, aneb podobenství jakéhokoli ptáka křídla majícího, kterýž létá v povětří, ¹⁸ Podobenství jakéhokoli zeměplazu na zemi, aneb podobenství jakékoli ryby, kteráž jest u vodě pod zemí. ¹⁹ Ani pozdvihuj očí svých k nebi, abys, vida slunce a měsíc, i hvězdy se vším zástupem nebeským a ponuknut jsa, klaněl bys se jim a sloužil bys jim, ješto ty věci oddal Hospodin Bůh tvůj všechněm lidem pode vším nebem, ²⁰ Vás pak vzal Hospodin, a vyvedl vás jako z peci železné z Egypta, abyste byli jeho lid dědičný, jako jste dne tohoto. ²¹ Ale na mne rozhněval se Hospodin příčinou vaší, a přísáhl, že nepřejdu Jordánu, ani nevejdu do země té výborné, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. ²² Nebo já umru v zemi této, a nepřejdu Jordánu, vy pak přejdete, a dědičně obdržíte zemi tu výbornou. ²³ Hleďtež, abyste se nezapomínali na smlouvu Hospodina Boha svého, kterouž učinil s vámi, a nečinili sobě rytiny, aneb obrazu jakékoli věci, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj. ²⁴ Nebo Hospodin Bůh tvůj jest oheň šířající, Bůh silný, horlivý. ²⁵ Když zplodíš syny a vnuky, a zstaráte se v zemi té, jestliže porušíte cestu svou, a uděláte rytinu ku podobenství jakékoli věci, aneb učiníte něco zlého před očima Hospodina Boha svého, popouzejíce ho: ²⁶ Osvědčuji proti vám dnes před nebem i zemí, že hrozně a rychle vyhlazeni budete z země, do kteréž půjdete přes Jordán, abyste vládli jí. Nedlouho bydliti budete v ní, ale do konce vyhlazeni budete. ²⁷ A rozptýlí vás Hospodin

mezi národy, a maličký počet vás zůstane mezi pohany, do kterýchž zavede vás Hospodin, ²⁸ A sloužiti tam budete bohům, dílu rukou lidských, dřevu a kameni, ješto nevidí ani slyší, ani jedí, ani číjí. ²⁹ Jestliže pak i tam hledati budeš Hospodina Boha svého, tedy nalezneš, budeš-li ho hledati z celého srdce svého a z celé duše své. ³⁰ Když ůzko bude, a přijdou na tě všechny ty věci, naposledy však, jestliže bys se navrátil k Hospodinu Bohu svému, a poslouchal bys hlasu jeho, ³¹ (Poněvadž Hospodin Bůh tvůj jest Bůh silný, milosrdný,) neopustí tebe, ani tě nezkazí, ani zapomene se na smlouvu otců tvých, kterouž s přísahou utvrdil jim. ³² Nebo ptej se nyní na dni staré, kteříž byli před tebou, od toho dne, v kterémž stvořil Bůh člověka na zemi, a od jednoho kraje nebe až do druhého, stala-li se kdy věc podobná této tak veliké, aneb slýcháno-li kdy co takového? ³³ Zdali kdy slyšel který lid hlas Boha mluvícího z prostředku ohně, jako jsi ty slyšel a živ zůstal? ³⁴ Aneb zdali se kdy který Bůh pokusil, aby přijda, vzal sobě národ některý z jiného národu s zkušováním, znameními a s zázraky, skrze boje a ruku silnou, v rameni vztaženém a v hrůzi veliké, jako učinil všechno toto pro vás Hospodin Bůh váš v Egyptě před očima vašima? ³⁵ Toběť jest to ukázáno, abys věděl, že Hospodin jest Bůh, a že není jiného kromě něho. ³⁶ Dalť s nebe slyšeti hlas svůj, aby vyučil tebe, a na zemi ukázal tobě oheň svůj veliký, a slova jeho slyšel jsi z prostředku ohně. ³⁷ Proto že miloval otce tvé, vyvolil sámě jejich po nich, a vyvedl tě před sebou mocí svou velikou z Egypta, ³⁸ Aby vyžena národy veliké a silnější, než jsi ty, před tváří tvou, uvedl tebe a dal tobě zemi jejich v dědictví, jakož dnes vidíš. ³⁹ Věziž tedy dnes a obnov to v srdci svém, že Hospodin jest Bůh na nebi svrchu i na zemi dole, a není žádného jiného. ⁴⁰ Protož ostríhej po všechny dny ustanovení a přikázání

jeho, kteráž já dnes prikazuji tobě, aby dobře bylo tobě i synům tvým po tobě, a abys prodlil dnů v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. ⁴¹ Tehdy oddělil Mojžíš tři města před Jordánem k východu slunce. ⁴² Aby utekl do nich vražedník, kterýž by zabil bližního svého nechtě, a neměl by ho před tím v nenávisti; když by utekl do jednoho z těch měst, aby živ zůstal: ⁴³ Bozor na poušti, na rovinách v kraji Rubenitských, a Rámot v Galád, v pokolení Gád, a Golan v Bázan, v pokolení Manasse. ⁴⁴ Ten jest zákon, kterýž předložil Mojžíš synům Izraelským, ⁴⁵ A tato jsou svědectví a ustanovení i soudové, kteréž předložil Mojžíš synům Izraelským, když vyšli z Egypta, ⁴⁶ Před Jordánem v údolí naproti Betfegor, v zemi Seona, krále Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, jež porazil Mojžíš a synové Izraelští, když vyšli z Egypta, ⁴⁷ A uvázali se dědičně v zemi jeho, a v zemi Oga, krále Bázan, dvou králů Amorejských, v zemi, kteráž jest před Jordánem k východu slunce, ⁴⁸ Od Aroer, (jenž leží při břehu potoka Arnon), až k hoře Sion, kteráž jest Hermon. ⁴⁹ I ve všecku rovinu před Jordánem k východu až k moři pustému, ležící pod horou Fazga.

5

¹ I svolal Mojžíš všecken lid Izraelský, a řekl jim: Slyš, Izraeli, ustanovení a soudy, kteréž já dnes mluvím v uši vaše; naučte se jim, a v skutku jich ostříhejte. ² Hospodin Bůh náš učinil s námi smlouvu na Orébě. ³ Ne s otci našimi učinil Hospodin tu smlouvu, ale s námi, kteříž zde jsme nyní my všickni živí. ⁴ Tváří v tvář mluvil Hospodin s vámi na té hoře z prostředku ohně, ⁵ (já jsem pak stál mezi Hospodinem a mezi vámi toho času, abych oznámil vám řeč Hospodinovu; nebo jste se báli ohně, a nevstoupili jste na horu), řka: ⁶ Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž

jsem tě vyvedl z země Egyptské z domu služby. ⁷ Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou. ⁸ Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž jsou u vodách pod zemí. ⁹ Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne, ¹⁰ A činící milosrdenství nad tisíci těch, kteříž mne milují, a ostříhají přikázání mých. ¹¹ Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo, neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. ¹² Ostříhej dne sobotního, abys jej světil, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj. ¹³ Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; ¹⁴ Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, i služebník tvůj i děvka tvá, vůl i osel tvůj i všeliké hovado tvé, i příchozí tvůj, kterýž jest v branách tvých, aby odpočinul služebník tvůj a děvka tvá jako i ty. ¹⁵ A pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské, a vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj odtud v ruce silné, a v rameni vztaženém. Protož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys světil den sváteční. ¹⁶ Cti otce svého i matku svou, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, aby se prodleli dnové tvoji, a aby tobě dobře bylo na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. ¹⁷ Nezabiješ. ¹⁸ Nesesmilníš. ¹⁹ Nepokradeš. ²⁰ Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví. ²¹ Nepožádáš manželky bližního svého, aniž požádáš domu bližního svého, pole jeho, neb služebníka jeho, aneb děvky jeho, vola jeho neb osla jeho, aneb čehokoli z těch věcí, kteréž jsou bližního tvého. ²² Ta slova mluvil Hospodin ke všemu shromáždění vašemu na hoře z prostředku ohně, oblaku a mrákovy,

hlasem velikým, a nepřidal nic více, a napsal je na dvou deskách kamenných, kteréž mně dal. ²³ Vy pak když jste uslyšeli hlas z prostředku tmy, (nebo hora ohněm hořela), přistoupili jste ke mně všickni vůdcové pokolení vašich a starší vaši, ²⁴ A řekli jste: Ej, ukázal nám Hospodin Bůh náš slávu svou a velikost svou, a slyšeli jsme hlas jeho z prostředku ohně; dnešního dne viděli jsme, že Bůh mluvil s člověkem, a on živ zůstal. ²⁵ Protož nyní proč máme zemřít? Nebo sežral by nás oheň veliký tento; jestli více slyšeti budeme hlas Hospodina Boha našeho, zemřeme. ²⁶ Nebo co jest všeliké tělo, aby slyše hlas Boha živého mluvícího z prostředku ohně, jako my, mělo živo býti? ²⁷ Přístup ty a slyš všecky věci, kteréž mluvití bude Hospodin Bůh náš; potom ty mluvití budeš nám, což by koli řekl tobě Hospodin Bůh náš, a my slyšeti i činiti budeme. ²⁸ Uslyšev pak Hospodin hlas řečí vašich, když jste mluvili ke mně, řekl mi Hospodin: Slyšel jsem hlas řeči lidu tohoto, kterouž mluvili tobě. Cožkoli mluvili, dobřef jsou mluvili. ²⁹ Ó kdyby bylo jejich srdce takové, aby se báli mne a ostříhali přikázání mých po všeliký čas, aby jim dobře bylo i synům jejich na věky! ³⁰ Jdi, rci jim: Navraťte se k stanům vašim. ³¹ Ty pak stůj tuto při mně, a oznámím tobě všechna přikázání, ustanovení i soudy, kterýmž je učiti budeš, aby je činili v zemi, kterouž já dávám jim, aby jí dědičně vládli. ³² Hleďtež tedy, abyste činili, jakž přikázal vám Hospodin Bůh váš; neuchylujte se na pravo ani na levo. ³³ Po vši té cestě, kterouž vám přikázal Hospodin Bůh váš, choditi budete, abyste živi byli, a dobře bylo vám, a abyste prodlili dnů na zemi, kterouž dědičně obdržíte.

6

¹ Toto pak jest přikázání, ustanovení a soudové, kteréž

přikázal Hospodin Bůh váš, abych učil vás, abyste činili je v zemi, do kteréž jdete k dědičnému držení jí, ² Abys se bál Hospodina Boha svého, ostříhaje všech ustanovení jeho a přikázání jeho, kteráž já přikazuji tobě, ty i syn tvůj i vnuk tvůj, po všechny dny života svého, aby se prodlili dnové tvoji. ³ Slyšíš tedy, Izraeli, a hled' tak skutečně činiti, aby tobě dobře bylo, a abyste se velmi rozmnožili, (jakož mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě,) v zemi oplývající mlékem a strdí. ⁴ Slyš, Izraeli, Hospodin Bůh náš, Hospodin jeden jest. ⁵ Protož milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši síly své. ⁶ A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém. ⁷ A budeš je často opětovati synům svým, a mluvit o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a léhaje i vstávaje. ⁸ Uvážeš je za znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma. ⁹ Napíšeš je také na veřejích domu svého a na branách svých. ¹⁰ A když tě uvede Hospodin Bůh tvůj do země, kterouž s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ji tobě dá, i města veliká a výborná, kterýchžs nestavěl, ¹¹ A domy plné všech dobrých věcí, kterýchž jsi nenaplnil, a studnice vykopané, kterýchž jsi nekopal, a vinice i olivovní, jichž jsi neštípil, a jedl bys a nasýtil se: ¹² Varuj se, abys nezapomenul na Hospodina, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z poroby těžké. ¹³ Hospodina Boha svého báti se budeš, a jemu sloužiti, a ve jméno jeho přísahati. ¹⁴ Neodejdeš po bozích cizích, z bohů jiných národů, kteříž vůkol vás jsou, ¹⁵ (Nebo Bůh silný, horlivý, Hospodin tvůj u prostřed tebe jest,) aby se neroznítila prchlivost Hospodina Boha tvého na tebe, a shladil by tě se svrchku země. ¹⁶ Nebudete pokoušeti Hospodina Boha svého, jako jste pokoušeli v Massah. ¹⁷ Pilně ostříhejte přikázání Hospodina Boha svého, a svědectví jeho, i ustanovení jeho,

kteráž přikázal tobě, ¹⁸ A čiň to, což pravého a dobrého jest před očima Hospodinovýmá, aby tobě dobře bylo, a vejda, abys dědičně obdržel zemi výbornou, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům tvým, ¹⁹ Aby vypudil všechny nepřátely tvé od tváři tvé, jakož mluvil Hospodin. ²⁰ Když by se potom syn tvůj otázal tebe, řka: Co jsou to za svědectví a ustanovení i soudy, kteréž přikázal Hospodin Bůh náš vám? ²¹ Tedy díš synu svému: Služebníci jsme byli Faraonovi v Egyptě, i vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné. ²² A činil Hospodin znamení a zázraky veliké a škodlivé v Egyptě proti Faraonovi, a proti všemu domu jeho před očima našima, ²³ Nás pak vyvedl odtud, aby uvedl nás, a dal nám zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům našim. ²⁴ Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina Boha svého, aby nám dobře bylo po všechny dny, a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den. ²⁵ A spravedlnost míti budeme, když ostříhati budeme a činiti všechna přikázání tato před Hospodinem Bohem svým, jakož přikázal nám.

7

¹ Když pak tebe uvede Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty již vcházíš, abys vládl jí, a vyplnění národy mnohé od tváři tvé, Hetea, Gergezea, Amorea, Kananea, Ferezea, Hevea a Jebuzea, sedm národů větších a silnějších, nežli jsi ty, ² A dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, abys je pobil: jako proklaté vyplníš je, nevejdeš s nimi v smlouvu, aniž slituješ se nad nimi. ³ Nikoli nespřízníš se s nimi; dcery své nedáš synu jejich, a dcery jejich nevezmeš synu svému. ⁴ Neboť by odvedla syna tvého od následování mne, a sloužili by bohům cizím, pročez popudila by se prchlivost Hospodinova na vás, a zahladila by tě rychle. ⁵ Ale

raději toto jim učiňte: Oltáře jejich zbořte, modly jejich stroskotejte, háje také posekejte, a rytiny jejich ohněm spalte. ⁶ Nebo ty lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému; tebe vyvolil Hospodin Bůh tvůj, abys jemu byl lidem zvláštním, mimo všechny národy, kteříž jsou na zemi. ⁷ Ne proto, že by vás více bylo nad jiné národy, připojil se k vám Hospodin, a vyvolil vás, (nebo menší vás počet byl nežli jiných národů,) ⁸ Ale proto, že miloval vás Hospodin, a splniti chtěl přísahu, kterouž přísáhl otcům vašim, vyvedl vás v ruce silné, a vysvobodil vás z domu služby, z ruky Faraona, krále Egyptského. ⁹ I zviš, že Hospodin Bůh tvůj jest Bůh, Bůh silný a pravdomluvný, ostríhající smlouvy a milosrdenství těm, kteříž ho milují a ostríhají přikázání jeho, až do tisícího kolena, ¹⁰ Odplacující tomu, kterýž ho nenávidí, v tvář jeho, tak aby zahladil jej. Nebudeť prodlévati; kdož ho nenávidí, v tvář jeho odplatí jemu. ¹¹ Protož ostríhej přikázání a ustanovení i soudů, kteréž já tobě dnes přikazuji, abys je činil. ¹² I budeť to, že když poslouchati budete soudů těchto a ostríhati i činiti je, také Hospodin Bůh tvůj ostríhati bude tobě smlouvy a milosrdenství, kteréž s přísahou zaslíbil otcům tvým. ¹³ A bude tě milovati, i požehná tobě a rozmnoží tebe. Nebo požehná plodu života tvého a úrodám země tvé, obilí tvému, vínu tvému a oleji tvému, plodu skotů tvých i stádům bravů tvých v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům tvým, že ji tobě dá. ¹⁴ Požehnaný budeš nad všechny národy; nebude u tebe neplodný aneb neplodná, ani mezi hovady tvými. ¹⁵ Vzdálí také od tebe Hospodin všeliký neduh, a všechny zlé nemoci Egyptské, kteréž znáš; nevzloží jich na tebe, ale vzloží je na všechny, kteříž tě nenávidí. ¹⁶ A shladíš všechny národy, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. Neslituje se nad nimi oko tvé, aniž sloužiti budeš bohům jejich, nebo to bylo by tobě osídlem.

¹⁷ Řekl-li bys v srdci svém: Větší jsou národové tito nežli já, kterak budu moci vyhnati je? ¹⁸ Neboj se jich, ale pilně pamatuj na to, co učinil Hospodin Bůh tvůj Faraonovi a všechněm Egyptským, ¹⁹ Na pokušení veliká, kteráž viděly oči tvé, i znamení a zázraky, a ruku silnou a rámě vztažené, v kterémž vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj. Takť učiní Hospodin Bůh tvůj všechněm národům, kterýchž bys se obával. ²⁰ Nadto sršně pošle Hospodin Bůh tvůj na ně, dokudž by nezhyňuli, kteříž by pozůstali, a kteříž by se skryli před tebou. ²¹ Nelekejž se strachu jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj jest u prostřed tebe, Bůh silný, veliký a hrozný. ²² I vyplení Hospodin Bůh tvůj národy ty od tváři tvé pomalu; nebudeš moci pojednou jich shladiti, aby se nerozmnožila proti tobě zvěř polní. ²³ A však dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, a setře je setřením velikým, dokudž nebudou vyhlazeni. ²⁴ Vydá i krále jejich v ruce tvé, a vyhladíš jméno jejich pod nebem; neostojí žádný před tebou, až je i vyhladíš. ²⁵ Ryté bohy jejich ohněm popálíš; nepožádaš stříbra a zlata, kteréž jest na nich, aniž ho sobě vezmeš, aby nebylo tobě osídlem, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. ²⁶ Aniž vneseš ohavnosti do domu svého, abys nebyl proklatý, jako i ona; všelijak v ohyzdnosti a v ohavnosti budeš míti ji, nebo proklatá jest.

8

¹ Všelikeho přikázání, kteréž já prikazuji tobě dnes, skutečně ostríhejte, abyste živi byli a rozmnožili se, a vešli k dědičnému obdržení země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům vašim. ² A rozpomínati se budeš na všecku cestu, kterouž tě vedl Hospodin Bůh tvůj již teď čtyřiceti let po poušti, aby ponížil tebe a zkusil tě, aby známé bylo, co jest v srdci tvém, budeš-li ostríhati přikázání jeho, čili nic. ³ I ponížil tě a dopustil na

tebe hlad, potom tě krmil mannou, kteréž jsi ty neznal, ani otcové tvoji, aby známé učinil tobě, že ne samým chlebem živ bude člověk, ale vším tím, což vychází z úst Hospodinových, živ bude člověk. ⁴ Roucho tvé nevetšelo na tobě, a noha tvá se neodhnetla, již od čtyřiceti let. ⁵ Znejž tedy v srdci svém, že jakož cvičí člověk syna svého, tak Hospodin Bůh tvůj cvičí tebe. ⁶ A ostrříhej přikázání Hospodina Boha svého, chodej po cestách jeho, a boje se jeho. ⁷ Nebo Hospodin Bůh tvůj uvozuje tě do země výborné, země, v níž jsou potokové vod, studnice a propasti prýstící se po údolích i po horách, ⁸ Do země hojné na pšenici a ječmen, na vinice a fíky a jablka zrnatá, do země, v níž jest hojnost olivový olej přinášejícího a medu. ⁹ Země, v níž bez nedostatku chléb jísti budeš, a v ničemž nouze trpěti nebudeš, země, jejíž kamení jest železo, a z hor jejích měď sekati budeš. ¹⁰ Kdykoli jísti budeš a nasytíš se, dobrořečiti budeš Hospodina Boha svého za zemi výbornou, kterouž dal tobě. ¹¹ Aniž se kdy toho dopouštěj, abys se měl zapomenouti na Hospodina Boha svého, a neostříhati přikázání a soudů jeho i ustanovení jeho, kteréž já dnes přikazuji tobě, ¹² Aby, když bys jedl a nasycen byl, a domů krásných nastavěje, v nich bys bydlil, ¹³ A volové i ovce tvé rozmnoženy byly by, stříbra také a zlata měl bys mnoho, a hojnost ve všech věcech svých, ¹⁴ Nepozdvihlo se srdce tvé, a zapomenul bys na Hospodina Boha svého, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby, ¹⁵ A vedl tě přes poušť velikou a hroznou, na níž byli hadové ohniví a štírové, poušť žíznivou, na níž nebylo žádné vody, a vyvedl tobě vodu z přetvrdé skály, ¹⁶ Kterýž tě krmil na poušti mannou, o kteréž nevěděli otcové tvoji, aby tě potrápil a zkusil tebe, naposledy však aby dobře učinil tobě. ¹⁷ Aniž říkej v srdci svém: Moc má a síla ruky mé způsobila mi tato zboží,

¹⁸ Ale pamatuj na Hospodina Boha svého, nebo on dává tobě moc k dobývání zboží, aby utvrdil smlouvu svou, kterouž s přísahou učinil s otci tvými, jakož to ukazuje dnešní den. ¹⁹ Pakli zapomena se na Hospodina Boha svého, postoupil bys po bozích cizích, a sloužil bys jim a klaněl bys se jim: osvědčuji proti vám dnes, že konečně zahynete. ²⁰ Jako pohané, kteréž Hospodin zahladil před tváří vaší, tak zahynete, proto že jste neposlouchali hlasu Hospodina Boha svého.

9

¹ Slyš, Izraeli, ty přejdeš dnes přes Jordán, abys vejda, dědičně vládl národy většími a silnějšími, než jsi ty, městy velikými a ohrazenými až k nebi, ² Lidem velikým a vysokým, syny Enakovými, o kterýchž víš, a o kterýchž jsi slyšel praviti: Kdo se postaví proti synům Enakovým? ³ Protož věziž dnes, že Hospodin Bůh tvůj, kterýž jde před tebou, jest jako oheň spalující. On vyhladí je, a on sníží je před tebou; i vyženeš je a vyhladíš je rychle, jakož mluvil tobě Hospodin. ⁴ Neříkejž v srdci svém, když by je zapudil Hospodin Bůh tvůj od tváří tvé, řka: Pro spravedlnost mou uvedl mne Hospodin, abych dědičně obdržel zemi tuto, tak jako pro bezbožnost národů těch Hospodin vyhnal je od tváří tvé. ⁵ Ne pro spravedlnost svou a pravost srdce svého ty jdeš, abys dědičně obdržel zemi jejich, ale pro bezbožnost národů těch Hospodin Bůh tvůj vyhání je od tváří tvé, a aby splnil slovo, kteréž s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. ⁶ Protož věziž, že ne pro spravedlnost tvou Hospodin Bůh tvůj dává tobě zemi tu výbornou, abys dědičně držel ji, poněvadž jsi lid tvrdé šíje. ⁷ Pamatujž a nezapomínej, že jsi k hněvu popouzel Hospodina Boha svého na poušti; hned od toho dne, když jsi vyšel z země Egyptské, až jste přišli na místo

toto, odporni jste byli Hospodinu. ⁸ Také i na Orébě popudili jste k hněvu Hospodina, a rozhněval se na vás Hospodin, aby vás shladil. ⁹ Když jsem vstoupil na horu, abych vzal dsky kamenné, dsky smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin, tehdaž jsem trval na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, chleba nejeda a vody nepije. ¹⁰ I dal mi Hospodin dvě dsky kamenné, psané prstem Božím, na nichž byla všechna ta slova, kteráž mluvil vám Hospodin na hoře z prostředku ohně v den shromáždění. ¹¹ Po skonání pak čtyřiceti dnů a čtyřiceti nocí dal mi Hospodin dvě dsky kamenné, dsky smlouvy. ¹² I řekl mi Hospodin: Vstana, sstup rychle odsud, nebo poškrvnil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z Egypta; sešli brzy s cesty, kterouž jsem jim přikázal, a učinili sobě slitinu. ¹³ Mluvil také Hospodin ke mně, řka: Viděl jsem lid ten, a jistě lid tvrdošíjný jest. ¹⁴ Pusť mne, ať je setru, a zahladím jméno jejich pod nebem, tebe pak učiním v národ větší a silnější, nežli jest tento. ¹⁵ Tedy obrátiv se, sstoupil jsem s hory, (hora pak hořela ohněm), dvě dsky smlouvy maje v obou rukou svých. ¹⁶ Když jsem pak pohleděl a uzřel jsem, že jste zhřešili Hospodinu Bohu vašemu, udělavše sobě tele lité, (brzy jste byli sešli s cesty, kterouž přikázal vám Hospodin): ¹⁷ Pochytiv ty dvě dsky, povrhl jsem je z obou rukou svých, a polámal jsem je před očima vašima. ¹⁸ A padna, ležel jsem před Hospodinem jako i prvé, čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, chleba nejeda a vody nepije, pro všechny hříchy vaše, kterýmiž jste byli zhřešili, činíce to, což zlého jest před očima Hospodinovými, a popouzejíte jeho. ¹⁹ Nebo bál jsem se prchlivosti a hněvu, kterýmž se byl popudil Hospodin proti vám, aby zahladil vás, a uslyšel mne Hospodin i tehdaž. ²⁰ Na Arona též rozhněval se byl Hospodin náramně, tak že ho zahladiti chtěl; tedy modlil jsem se také za Arona téhož času. ²¹ Hřích pak váš, kterýž

jste byli učinili, totiž tele, vzav, spálil jsem je ohněm a zdrobil jsem je, tluka je dobře, dokudž nebylo setřívno na prach. Potom vsypal jsem prach jeho do potoka, kterýž tekł s té hory. ²² Ano i v Tabbera a v Massah a v Kibrot Hattáve popouzeli jste Hospodina k hněvu. ²³ A když vás poslal Hospodin z Kádesbarne, řka: Vstupte a opanujte zemi tu, kterouž jsem vám dal, odporni jste byli řeči Hospodina Boha svého, a nevěřili jste jemu, aniž jste uposlechli hlasu jeho. ²⁴ Odporni jste byli Hospodinu od toho dne, jakž jsem vás poznal. ²⁵ A padna, ležel jsem před Hospodinem čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, v nichž jsem rozprostíral se; nebo řekl Hospodin, že vás chce zahladiti. ²⁶ I modlil jsem se Hospodinu, řka: Panovníče Hospodine, neztracujž lidu svého, a to dědictví svého, kteréž jsi vykoupil velikomocností svou, kteréž jsi vyvedl z Egypta v ruce silné. ²⁷ Rozpomeniž se na služebníky své, Abrahama, Izáka a Jáкова; nepatřiž na tvrdost lidu tohoto, na bezbožnost jeho a na hříchy jeho, ²⁸ Aby neřekli obyvatelé země té, z níž jsi nás vyvedl: Proto že nemohl Hospodin uvésti jich do země, kterouž zaslíbil jim, aneb že je měl v nenávisti, vyvedl je, aby je pobil na poušti. ²⁹ Však oni jsou lid tvůj a dědictví tvé, kteréž jsi vyvedl v síle své veliké a v rameni svém vztaženém.

10

¹ Toho času řekl mi Hospodin: Vyhlad' sobě dvě dsky kamenné, podobné prvním, a vstup ke mně na horu, a udělej sobě truhlu dřevěnou. ² I napíši na diskách těch slova, kteráž byla na diskách prvních, kteréž jsi rozrazil, a vložíš je do té truhly. ³ Tedy udělal jsem truhlu z dříví setim, a vyhladiv dvě dsky kamenné, podobné prvním, vstoupil jsem na horu, nesa ty dvě dsky v rukou svých. ⁴ I napsal na těch diskách, tak jakž prvé byl napsal, deset slov, kteráž

mluvil k vám Hospodin na hoře z prostředku ohně v den shromáždění onoho, a dal je Hospodin mně. ⁵ A obrátiv se, sstoupil jsem s hory té, a vložil jsem ty dsky do truhly, kterouž jsem byl udělal, a byly tam, jakož mi přikázal Hospodin. ⁶ Synové pak Izraelští hnuli se z Beerot synů Jakan do Moserah. Tam umřel Aron, a tu jest pochován; i konal úřad kněžský na místě jeho Eleazar, syn jeho. ⁷ Odtud táhli do Gadgad, a z Gadgad do Jotbata, do země vod tekutých. ⁸ Toho času oddělil Hospodin pokolení Léví, aby nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, a aby stáli před Hospodinem k službě jemu, a k dobrořečení ve jménu jeho až do dnešního dne. ⁹ Pročež nemělo pokolení Léví dílu a dědictví s bratřími svými, nebo Hospodin jest dědictví jeho, jakož mluvil k němu Hospodin Bůh tvůj. ¹⁰ Já pak zůstal jsem na té hoře jako dnů prvních, čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, a uslyšel mne Hospodin i tehdáž, a nechtěl shladiti tebe. ¹¹ Potom řekl mi Hospodin: Vstaň, jdi, předcházeje lid, aby vešli a vládli zemi, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, že jim ji dám. ¹² Nyní tedy, Izraeli, čeho žádá Hospodin Bůh tvůj od tebe? Jediné abys se bál Hospodina Boha svého, a chodil po všech cestách jeho, a abys miloval ho, a sloužil Hospodinu Bohu svému v celém srdci svém, a ve vší duši své, ¹³ Ostríhaje přikázání Hospodinových a ustanovení jeho, kteráž já přikazuji tobě dnes k tvému dobrému. ¹⁴ Aj, Hospodina Boha tvého jest nebe i nebesa nebes, země a všechny věci, kteréž jsou na ní. ¹⁵ Však toliko v otcích tvých zalíbilo se Hospodinu, aby je zamiloval, a vyvolil sám jejich po nich, vás totiž ze všech národů, jakož dnes vidíš. ¹⁶ Protož obřežtež neobřízku srdce svého, a šíje své nezatvrzujte více. ¹⁷ Nebo Hospodin Bůh váš, on jest Bůh bohů, a Pán pánů, Bůh silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž nepřijímá osoby, ani bere darů, ¹⁸ Ěině soud sirotku a vdově, miluje také příchozího,

dávaje mu chléb a oděv. ¹⁹ Protož milujte hostě, nebo jste byli hosté v zemi Egyptské. ²⁰ Hospodina Boha svého báti se budeš, jemu sloužiti, a jeho se přidržeti, a ve jménu jeho přísahati budeš. ²¹ Onť jest chvála tvá, a onť jest Bůh tvůj, kterýž učinil s tebou tyto veliké a hrozné věci, kteréž viděly oči tvé. ²² V sedmdesáti dušech sstoupili otcové tvoji do Egypta, nyní pak rozmnožil tě Hospodin Bůh tvůj, abys byl v množství jako hvězdy nebeské.

11

¹ Milujž tedy Hospodina Boha svého a ostrříhej nařízení jeho, ustanovení a soudů jeho, i přikázání jeho po všechny dny. ² A znejtež dnes (nebo ne k samým synům vašim mluvím, kteříž neznali toho, ani neviděli), trestání Hospodina Boha svého, důstojnost jeho, ruku jeho silnou a rámě jeho vztažené, ³ A znamení i skutky jeho, kteréž činil u prostřed Egypta Faraonovi, králi Egyptskému, i vši zemi jeho, ⁴ A co učinil vojsku Egyptskému, koňům i vozům jeho, kterýž uvedl vody moře Rudého na ně, když vás honili, a shladil je Hospodin až do dnešního dne; ⁵ Také co učinil vám na poušti, dokudž jste nepřišli až k místu tomuto, ⁶ A co učinil Dátanovi a Abironovi, synům Eliaba, syna Rubenova, když země otevřela ústa svá, a požřela je i čeledi jejich, stany jejich se vším statkem jejich, kterýž při sobě měli, u prostřed všeho Izraele. ⁷ Ale oči vaše viděly všechny skutky Hospodinovy veliké, kteréž činil. ⁸ Protož ostrříhejte všech přikázání, kteráž já dnes prikazuji vám, abyste zmocnění byli, a vejduce, dědičně obdrželi zemi, do kteréž vy jdete k dědičnému jí obdržení, ⁹ A aby se prodlili dnové vaši na zemi, kterouž s přísahou zaslíbil dáti Hospodin otcům vašim i semeni jejich, zemi mlékem a strdí oplývající. ¹⁰ Nebo země, do kteréž ty již vcházíš, abys ji dědičně obdržel, není jako země Egyptská, z níž jsi

vyšel, v kteréž jsi rozsíval símě své, a svažoval ji do ustání
noh svých jako zahradu bylinnou: ¹¹ Ale země, do kteréž
vy jdete, abyste jí dědičně vládli, jest země hornatá, mající
i údolí, kteráž z deště nebeského svažována bývá vodou,
¹² Země, o kterouž Hospodin Bůh tvůj pečuje, a vždycky
oči Hospodina Boha tvého obráceny jsou na ni, od počátku
roku až do konce jeho. ¹³ Protož jestliže opravdově
poslouchati budete přikázání mých, kteráž já vám dnes
přikazuji, milující Hospodina Boha svého a sloužící jemu
z celého srdce svého a ze vší duše své, ¹⁴ Dám déšť zemi
vaší časem svým, ranní i pozdní, a sklízeti budeš obilí
své, víno své i olej svůj. ¹⁵ Dám i pastvu na poli tvém pro
hovada tvá, a budeš jísti až do sytosti. ¹⁶ Vystříhejtež se
tedy, aby nebylo svedeno srdce vaše, abyste odstupující,
nesloužili bohům cizím, a neklaněli se jim. ¹⁷ Pročež
Hospodin velice by se na vás rozhněval, a zavřel by nebe,
aby deště nedávalo, a země aby nedávala úrody své; i
zahynuli byste rychle z země výborné, kterouž Hospodin
vám dává. ¹⁸ Ale složte tato slova má v srdci svém
a v mysli své, a uvažte je sobě za znamení na rukou
svých, a budou jako náčelník mezi očima vašimi. ¹⁹ A
vyučujte jim syny své, rozmlouvající o nich, když sedneš v
domě svém, aneb když půjdeš cestou, když lehneš i když
vstaneš. ²⁰ Napíšeš je také na veřejích domu svého i na
branách svých, ²¹ Aby byli rozmnoženi dnové vaši a dnové
synů vašich na zemi, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin
otcům vašim, že ji dá jim, dokudž nebe trvá nad zemí.
²² Nebo jestliže bedlivě ostrážati budete všech přikázání
těchto, kteráž já přikazuji vám, abyste je činili, milující
Hospodina Boha svého, a chodíce po všech cestách jeho,
a přídržeje se jeho: ²³ Tedy vyžene Hospodin všechny ty
národy od tváří vaší, a vládnouti budete dědičně národy
většími i silnějšími, nežli jste vy. ²⁴ Všeliké místo, na

kteréž by vstoupila noha vaše, vaše bude; od pouště a od Libánu, a od řeky Eufraten až k moři nejdalšímu bude pomezí vaše. ²⁵ Nepostaví se žádný proti vám; strach a bázeň vás pustí Hospodin Bůh váš na tvář vši země, po kteréž choditi budete, jakož jest mluvil vám. ²⁶ Hle, já předkládám vám dnes požehnání i zlořečení, ²⁷ Požehnání, budete-li poslouchati přikázání Hospodina Boha svého, kteráž já dnes přikazuji vám, ²⁸ Zlořečení pak, jestliže byste neposlouchali přikázání Hospodina Boha svého, ale sešli byste s cesty, o kteréž já dnes přikazuji vám, následující bohů cizích, kterýchž neznáte. ²⁹ A když by tě uvedl Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty jdeš, abys dědičně vládl jí, tedy dáš požehnání toto na hoře Garizim, a zlořečení na hoře Hébal, ³⁰ Kteréž jsou za Jordánem, za cestou chýlící se k západu slunce, v zemi Kananejského, jenž bydlí na rovinách naproti Galgala, blízko rovin More. ³¹ Nebo vy půjdete přes Jordán, abyste vešli a dědičně vládli zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dá vám; i obdržíte ji dědičně, a budete v ní bydleti. ³² Hleďtež tedy, abyste činili všechna ustanovení a soudy, kteréž já dnes vám předkládám.

12

¹ Tato jsou ustanovení a soudové, kterýchž ostříhati budete, činíce je v zemi, kterouž Hospodin Bůh otců tvých dá tobě, abys dědičně vládl jí po všechny dny, v nichž živi budete na zemi. ² Zkazíte do gruntu všechna místa, na nichž sloužili národové, (kteréž vy dědičně opanujete), bohům svým, na vrších vysokých a na pahrbcích, a pod každým stromem ratolestným. ³ Oltáře jejich zbořte, a obrazy jejich ztlucte, háje také jejich ohněm spalte a rytiny bohů jejich stroskotejte, a vyhlad'te jméno jejich z místa toho. ⁴ Neučiníte tak Hospodinu Bohu svému, ⁵ Ale kteréž by

místo vyvolil Hospodin Bůh váš ze všech pokolení vašich, aby položil jméno své tu, a bydlil na něm, hledati ho, a tam choditi budete. ⁶ Tam také přinášeti budete zápaly své a oběti i desátky své, oběti rukou svých i sliby své, dobrovolné oběti své, i prvorozené z skotů a bravů svých, ⁷ A jísti budete tam před Hospodinem Bohem svým, a veseliti se budete v každé věci, k níž přičiníte ruky své, vy i domové vaši, v nichž požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj. ⁸ Nebudete dělati tak, jakž my nyní zde činíme, jeden každý což se mu dobrého vidí. ⁹ Nebo až dosavad nepřišli jste k odpočinutí a dědictví, kteréž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. ¹⁰ Ale když přejdouce Jordán, bydliti budete v zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dá vám, abys jí vládl právem dědičným, a odpočinutí dá vám ode všech vůkol nepřátel vašich, a bydliti budete bezpečně: ¹¹ Tedy k místu tomu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh váš, aby tam přebývalo jméno jeho, přinášeti budete všecky věci, kteréž já prikazuji vám, zápaly své, oběti své a desátky své, a oběti rukou svých a všecko, což předního jest v slibích vašich, kteréž byste činili Hospodinu. ¹² A veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým, vy i synové vaši i dcery vaše, služebníci vaši i děvky vaše, i Levíta, kterýž jest v branách tvých, nebo nemají dílu a dědictví s vámi. ¹³ Vystříhej se, abys neobětoval zápalných obětí svých na žádném místě, kteréž bys sobě obhlédl. ¹⁴ Ale na tom místě, kteréž by vyvolil Hospodin v jednom z pokolení tvých, tam obětovati budeš zápaly své, a tam učiníš všecko, což já prikazuji tobě. ¹⁵ A však jestliže by se kdy zalíbilo duši tvé, zabiješ sobě, a jísti budeš maso vedlé požehnání Hospodina Boha svého, kteréž by dal tobě ve všech městech tvých; nečistý i čistý jísti je bude, jako srnu i jelena. ¹⁶ Krve toliko jísti nebudete, na zemi vycedíte ji jako vodu. ¹⁷ Nebudeš moci jísti v městě svém

desátků obilí svého, vína a oleje svého, i prvorozených skotů a bravů svých, i všeho, k čemuž se slibem zavážeš, dobrovolných obětí svých a obětí rukou svých. ¹⁸ Ale před Hospodinem Bohem svým jísti je budeš na místě, kteréž vyvolil Hospodin Bůh tvůj, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a děvka tvá, i Levíta, kterýž jest v branách tvých, a veseliti se budeš před Hospodinem Bohem svým ve všech věcech, k nimž bys přičinil ruky své. ¹⁹ Vystříhejš se, abys neopouštěl Levitů v zemi své po všechny dny své. ²⁰ Když rozšíří Hospodin Bůh tvůj pomezí tvé, jakož mluvil tobě, a řekl bys sám v sobě: Budu jísti maso, proto že žádá duše tvá jísti maso, vedlé vši líbosti své jísti budeš maso. ²¹ Jestliže by daleko bylo od tebe místo, kteréž vyvolí Hospodin Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, zabiješ hovado z skotů neb bravů svých, kteréž by dal Hospodin tobě, jakžť jsem přikázal tobě, a jísti budeš v městě svém, vedlé vši líbosti duše své. ²² Jakž se jídá srna a jelen, tak je jísti budeš; nečistý i čistý bude je jísti. ²³ Toliko buď stálý, abys krve nejedl; nebo krev jest duše, protož nebudeš jísti duše s masem jejím. ²⁴ Nejeziž jí, ale na zem ji vyced' jako vodu. ²⁵ Nebudeš jísti jí, aby tobě dobře bylo i synům tvým po tobě, když bys činil, což dobrého jest před očima Hospodinovými. ²⁶ Ale posvěcené věci své, kteréž bys měl, a což bys slíbil, vezmeš, a doneseš na místo, kteréž vyvolí Hospodin, ²⁷ A obětovati budeš oběti své zápalné, maso a krev, na oltář Hospodina Boha svého; ale krev jiných obětí tvých vylita bude na oltář Hospodina Boha tvého, maso pak jísti budeš. ²⁸ Ostřílhej a poslouchej všech slov těchto, kteráž já přikazuji tobě, aby tobě dobře bylo i synům tvým po tobě až na věky, když bys činil, což dobrého a pravého jest, před očima Hospodina Boha svého. ²⁹ Když by pak vyplénil Hospodin Bůh tvůj od tváři tvé národy ty, k nimž ty tudíž vejdeš,

abys dědičně vládl jimi, a dědičně je opanoval, a bydlil v zemi jejich, ³⁰ Vystříhej se, abys neuvázl v osídle, jda za nimi, když by již vyhlazeni byli od tváři tvé. Nevypτάvej se na bohy jejich, říkáje: Jak jsou sloužili národové ti bohům svým, tak i já učiním. ³¹ Neučiníš tak Hospodinu Bohu svému, nebo všecko, což v ohavnosti má Hospodin, a čehož nenávidí, činili bohům svým; také i syny své a dcery své ohněm pálili ke cti bohům svým. ³² Cožkoli já přikazuji vám, ostříhati budete, činíce to; nepřidáte k tomu, aniž co z toho ujmete.

13

¹ Povstal-li by u prostřed tebe prorok, aneb někdo, ješto by míval sny, a ukázal by tobě znamení aneb zázrak, ² Byť se pak i stalo to znamení aneb zázrak, a mluvil by tobě, řka: Poďme, následujme bohů cizích, (kterýchž neznáš,) a služme jim: ³ Neuposlechněš slov proroka toho, ani snáře, nebo zkušuje vás Hospodin Bůh váš, aby známé bylo, milujete-li Hospodina Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své. ⁴ Hospodina Boha svého následujte, a jeho se bojte, přikázání jeho ostříhejte, hlasu jeho poslouchejte, jemu služte a jeho se přidržte. ⁵ Prorok pak ten aneb snář zamordován bude, nebo mluvil to, čímž by odvrátil vás od Hospodina Boha vašeho, (kterýž vyvedl vás z země Egyptské, a vykoupil tě z domu služby,) aby tě srazil s cesty, kterouž přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys chodil po ní; a tak odejmeš zlé z prostředku svého. ⁶ Jestliže by tě tajně nabádal bratr tvůj, syn matky tvé, aneb syn tvůj, aneb dcera tvá, aneb manželka, kteráž jest v lůně tvém, aneb přítel tvůj, kterýž by milý byl jako duše tvá, řka: Poďme a služme bohům cizím, (kterýchž jsi neznal ty ani otcové tvoji), ⁷ Z bohů pohanských, kteříž vůkol vás jsou, buď blízko aneb daleko od tebe,

od jednoho konce země až do druhého konce jejího, ⁸ Nepovoluj jemu, aniž ho poslouchej; neodpusť mu oko tvé, aniž se slituješ, aniž zatajíš ho, ⁹ Ale bez milosti zabiješ jej; ruka tvá nejprv na něj bude vztažena, abys ho zabil, a potom ruce všeho lidu. ¹⁰ A ukamenuješ jej až do smrti, nebo chtěl odvésti tebe od Hospodina Boha tvého, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby, ¹¹ Aby všecken lid Izraelský, uslyšíce to, báli se, a nečinili více něco podobného věci této nejhorší u prostřed tebe. ¹² Uslyšel-li bys o některém městě svém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys tam bydlil, ani praví: ¹³ Vyšli muži, lidé nešlechtní z prostředku tvého, kteříž svedli spoluobyvatele své, řkouce: Poďme, služme bohům cizím, kterýchž neznáte: ¹⁴ Tedy vyhledej a vyzvěz a dobře se na to vyptej, a jestliže jest pravda a jistá věc, že ohavnost se stala u prostřed tebe, ¹⁵ Zbiješ obyvatele města toho mečem, a jako věc proklatou zkazíš je i všechno, což by v něm bylo, hovada také jeho mečem pobiješ. ¹⁶ A všechny kořisti jeho shromáždíš u prostřed ulice jeho, a spálíš ohněm to město i všechny kořisti jeho docela Hospodinu Bohu svému, aby byla hromada rumu věčná; a nebude více staveno. ¹⁷ A nevezmeš ničehož z věcí proklatých, aby Hospodin odvrátil se od hněvu prchlivosti své, a učinil tobě milosrdenství svá, a smiloval se nad tebou, i rozmnožil tě, jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým. ¹⁸ Protož poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostríhaje všech příkázání jeho, kteráž já dnes prikazuji tobě, abys činil, což pravého jest, před očima Hospodina Boha svého.

14

¹ Synové jste Hospodina Boha vašeho, protož nebudete se řezati, aniž sobě uděláte lysiny mezi očima vašima nad

mrtvým. ² Nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému, a tebe vyvolil Hospodin, abys jemu byl za lid zvláštní ze všech národů, kteříž jsou na tváři země. ³ Nebudeš jísti žádné věci ohavné. ⁴ Tato jsou hovada, kteráž jísti budete: Voly, ovce a kozy, ⁵ Jelena, dannele, srnu, kamsíka, jezevce, bůvola a losa. ⁶ Každé hovado, kteréž má kopyta rozdělená, tak aby rozdvojená byla, a přežívá mezi hovady, jísti je budete. ⁷ A však ne všech přežívajících, aneb těch, kteráž kopyta rozdělená mají, budete jísti, jako velblouda, zajíce a králíka; nebo ač přežívají, však kopyta rozděleného nemají, nečistá jsou vám. ⁸ Též svině, nebo rozdělené majíc kopyto, nepřežívá, nečistá vám bude; masa jejího jísti nebudete, a mrchy její se nedotknete. ⁹ Ze všech pak živočichů, kteříž u vodách jsou, tyto jísti budete: Cožkoli má plejtvy a šupiny, jísti budete. ¹⁰ Což pak nemá plejtví a šupin, toho jísti nebudete; nečisté vám bude. ¹¹ Všecko ptactvo čisté jísti budete. ¹² Těchto pak jísti nebudete: Orla, noha, orlice mořské, ¹³ A sokola, supa a luňáka vedlé pokolení jeho, ¹⁴ A žádného krkavce vedlé pokolení jeho, ¹⁵ Pstrosa, sovy, vodní káně a krahulce vedlé pokolení jeho, ¹⁶ Raroha, kalousa a labuti, ¹⁷ Pelikána, porfiriána a křehaře, ¹⁸ Ěápa, volavky vedlé pokolení jejího, dedka a netopýře. ¹⁹ A všeliký zeměplaz létající nečistý bude vám, nebudete ho jísti. ²⁰ Každého ptáka čistého jísti budete. ²¹ Žádné umrliny jísti nebudete; příchozímu, kterýž jest v branách tvých, dáš ji, a jísti ji bude, aneb prodáš cizozemci, nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho. ²² Ochotně dávati budeš desátky ze všech užiteků semene svého, kteříž by přišli s pole každého roku. ²³ A jísti budeš před Hospodinem Bohem svým, (na místě, kteréž by vyvolil, aby tam přebývalo jméno jeho,) desátky z obilí, vína i oleje svého, a prvorozené z volů svých a drobného

dobytka svého, abys se učil báti Hospodina Boha svého po všechny dny. ²⁴ Jestliže by pak daleká byla cesta, a nemohl bys donést toho, proto že daleko jest od tebe to místo, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jména svého, když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj: ²⁵ Tedy zpeněžíš je, a svázané peníze vezma v ruku svou, půjdeš k místu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, ²⁶ A vynaložíš ty peníze na všechno, čehož žádá duše tvá, na voly, na ovce, na víno, aneb jiný nápoj silný, a na všechno, čehož by sobě žádala duše tvá, a jísti budeš tam před Hospodinem Bohem svým, a veseliti se budeš ty i dům tvůj. ²⁷ Levítý pak, kterýž by v branách tvých bydlil, neopustíš, nebo nemá dílu a dědictví s tebou. ²⁸ Každého léta třetího oddělíš všechny desátky z užitků svých toho léta, a složíš je v branách svých. ²⁹ I přijde Levíta, (nebo nemá dílu a dědictví s tebou), a host a sirotek i vdova, kteříž jsou v branách tvých, i budou jísti a nasytí se, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých, kteréž bys dělal.

15

¹ Každého léta sedmého odpouštěti budeš. ² Tento pak bude způsob odpuštění, aby odpustil každý věřitel, kterýž rukou svou půjčil to, čehož půjčil bližnímu svému; nebude upomínati bližního svého aneb bratra svého, nebo vyhlášeno jest odpuštění Hospodinovo. ³ Cizozemce upomínati budeš, ale to, což bys měl u bratra svého, propustí ruka tvá. ⁴ Toliko aby nuzným někdo nebyl příčinou tvou, poněvadž hojně požehná tobě Hospodin v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v dědictví, abys jí dědičně vládl: ⁵ Jestliže však pilně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, tak abys hleděl činiti každé přikázání toto, kteréž já tobě dnes přikazuji. ⁶ Hospodin

zajisté Bůh tvůj požehná tobě, jakož mluvil tobě, tak že budeš moci půjčovati národům mnohým, tobě pak nebude potřeba vypůjčovati; i budeš panovati nad národy mnohými, ale oni nad tebou nebudou panovati. ⁷ Byl-li by u tebe nuzný někdo z bratrů tvých, v některém městě tvém, v zemi tvé, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, nezavrdíš srdce svého, a nezavřeš ruky své před nuzným bratrem svým: ⁸ Ale štědře otevřeš jemu ruku svou, a ochotně půjčíš jemu, jakž by mnoho potřeboval toho, v čemž by nouzi měl. ⁹ Vystříhej se, aby nebylo něco nepravého v srdci tvém, a řekl bys: Blíží se rok sedmý, jenž jest rok odpuštění, a bylo by nešlechtné oko tvé k bratru tvému nuznému, tak že bys neudělil jemu, pročez by volal proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřích: ¹⁰ Ale ochotně dáš jemu, a nebude srdce tvé neupřímé, když bys dával jemu; nebo tou příčinou požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech skutcích tvých a ve všem díle, k kterémuž bys vztáhl ruku svou. ¹¹ Nebo nebudete bez chudých v zemi vaší; protož přikazuji tobě, řka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své. ¹² Jestliže by prodán byl tobě bratr tvůj Žid aneb Židovka, a sloužil by tobě za šest let, sedmého léta propustíš jej od sebe svobodného. ¹³ A když jej propustíš svobodného od sebe, nepustíš ho prázdného. ¹⁴ Štědře darovati jej budeš dary z dobytka svého, z stodoly a z vinice své; v čemž požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj, z toho dáš jemu. ¹⁵ A pamatuj, že jsi služebníkem byl v zemi Egyptské, a že tě vykoupil Hospodin Bůh tvůj, protož já to dnes tobě přikazuji. ¹⁶ Pakliž by řekl: Nepůjdu od tebe, proto že by tě miloval i dům tvůj, a že mu dobře u tebe, ¹⁷ Tedy vezma špici, probodneš ucho jeho na dveřích, a bude u tebe služebníkem na věky. Takž podobně i děvce své učiníš. ¹⁸ Nechť není za těžké

před očima tvýma, když bys ho svobodného propustil od sebe, nebo dvojnásob více, než ze mzdy nájemník, sloužil tobě šest let; i požehná tobě Hospodin ve všech věcech, kteréž činiti budeš. ¹⁹ Všeho prvorozeného, což se narodí z skotů tvých neb z bravů tvých, samce posvětiš Hospodinu Bohu svému. Nebudeš dělati prvorozeným volkem svým, a nebudeš holiti prvorozených ovec svých. ²⁰ Před Hospodinem Bohem svým budeš je jísti na každý rok na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, ty i čeled tvá. ²¹ Pakliž by na něm byla vada, že by kulhavé aneb slepé bylo, aneb mělo by jakoukoli škodlivou vadu, nebudeš ho obětovati Hospodinu Bohu svému. ²² V branách svých budeš je jísti, buďto čistý neb nečistý, rovně jako srnu aneb jelena; ²³ Toliko krve jeho nebudeš jísti, ale na zem vycedíš ji jako vodu.

16

¹ Ostříhej měsíce Abib, abys slavil Fáze Hospodinu Bohu svému, nebo toho měsíce Abib vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj z Egypta v noci. ² A obětovati budeš Fáze Hospodinu Bohu svému z bravů i skotů na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, aby tam přebývalo jméno jeho. ³ Nebudeš v něm jísti nic kvašeného. Za sedm dní jísti budeš přesnice, chléb trápení, (nebo s chvátáním vyšel jsi z země Egyptské), abys pamatoval na den, v kterémž jsi vyšel z země Egyptské, po všechny dny života svého. ⁴ Aniž spatřín bude u tebe kvas ve všech končinách tvých za sedm dní, a nezůstane nic přes noc masa toho, kteréž bys obětoval u večer toho dne prvního, až do jitra. ⁵ Nebudeš moci obětovati Fáze v každém městě svém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, ⁶ Ale na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, tu obětovati budeš Fáze, a to u večer, při západu slunce v

jistý čas vyjití tvého z Egypta. ⁷ Péci pak budeš a jísti na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, a ráno navracuje se, půjdeš do stanů svých. ⁸ Šest dní jísti budeš přesnice, dne pak sedmého bude slavnost Hospodinu Bohu tvému; ničehož v ní dělati nebudeš. ⁹ Sedm téhodnů sečteš sobě; od začátku žně začneš počítati sedm téhodnů. ¹⁰ Tehdy slaviti budeš slavnost téhodnů Hospodinu Bohu svému; seč budeš moci býti, to dáš dobrovolně vedlé toho, jakž by požehnal Hospodin Bůh tvůj. ¹¹ I veseliti se budeš před Hospodinem Bohem svým, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a děvka tvá, i Levíta, kterýž by byl v branách tvých, a příchozí, sirotek i vdova, kteříž by byli u prostřed tebe, na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jména svého. ¹² A tak rozpomínati se budeš, že jsi byl služebníkem v Egyptě, když ostríhati a vykonávati budeš ustanovení tato. ¹³ Slavnost stanů světiti budeš za sedm dní, když shromáždíš s pole svého a z vinice své. ¹⁴ I budeš se veseliti v slavnosti své, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a služebnice tvá, Levíta i příchozí, sirotek i vdova, kteříž by byli v branách tvých. ¹⁵ Sedm dní svátek světiti budeš Hospodinu Bohu svému na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech úrodách tvých, a ve všeliké práci rukou tvých, a tak budeš vesel. ¹⁶ Třikrát v roce postaví se každý pohlaví mužského před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, na slavnost přesnic, na slavnost téhodnů a na slavnost stanů, a neukážeť se před Hospodinem prázdný; ¹⁷ Každý podlé daru sobě daného, vedlé požehnání Hospodina Boha tvého, jehož on udělil tobě. ¹⁸ Soudce a správce ustanovíš sobě ve všech městech svých, kteráž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v každém pokolení tvém, kteříž souditi budou lid soudem spravedlivým. ¹⁹ Neuchýlíš soudu,

a nebudeš šetřiti osoby, aniž přijmeš daru; nebo dar oslepuje oči moudrých, a převrací slova spravedlivých. ²⁰ Spravedlivě spravedlnosti následovati budeš, abys živ byl, a dědičně vládl zemí, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. ²¹ Nevysadíš sobě háje jakýmkoli dřívím u oltáře Hospodina Boha svého, kterýž uděláš sobě, ²² Ani vyzdvihneš sobě modly, což v ohavnosti má Hospodin Bůh tvůj.

17

¹ Nebudeš obětovati Hospodinu Bohu svému vola aneb dobytčete, na němž by vada byla, aneb jakákoli věc zlá, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. ² Bude-li nalezen u prostřed tebe v některém městě tvém, kteráž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, muž aneb žena, ješto by se dopouštěl zlého před očima Hospodina Boha tvého, přestupuje smlouvu jeho, ³ A odejda, sloužil by bohům cizím, a klaněl by se jim, buď slunci neb měsíci, aneb kterému rytířstvu nebeskému, čehož jsem nepřikázal, ⁴ A bylo by povědíno tobě, a slyšel bys o tom, tedy vyptáš se pilně na to, a jestliže bude pravda a věc jistá, že by se stala taková ohavnost v Izraeli: ⁵ Bez lítosti vyvedeš muže toho aneb ženu tu, kteříž to zlé páchali, k branám svým, muže toho aneb ženu, a kamením je uházíš, ať zemrou. ⁶ V ústech dvou aneb tří svědků zabit bude ten, kdož umřítí má, nebudeť pak zabit podlé vyznání svědka jednoho. ⁷ Ruka svědků nejprv bude proti němu k zabití jeho, a potom ruce všeho lidu, a tak odejmeš zlé z prostředku svého. ⁸ Bylo-li by při soudu něco nesnadného, mezi krví a krví, mezi pří a pří, mezi ranou a ranou, v jakékoli rozepři v branách tvých, tedy vstana, půjdeš k místu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, ⁹ A přijdeš k kněžím Levítského pokolení aneb k soudci, kterýž by tehdaž byl, i budeš

se jich ptáti, a oznámíť výpověď soudu. ¹⁰ Učiníš tedy vedlé naučení, kteréž by vynesli z místa toho, kteréž by vyvolil Hospodin, a hled', abys všecko, čemuž by tě učili, tak vykonal. ¹¹ Podlé vyrčení zákona, kterémuž by tě naučili, a podlé rozsudku, kterýž by vypověděli, učiníš; neuchýlíš se od slova sobě oznámeného ani na pravo ani na levo. ¹² Jestliže by pak kdo v zpouru se vydal, tak že by neposlechl kněze postaveného tam k službě před Hospodinem Bohem tvým, aneb soudce, tedy ať umře člověk ten, a odejmeš zlé z Izraele, ¹³ Aby všecken lid uslyšíce, báli se, a více v zpouru se nevydávali. ¹⁴ Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys ji dědičně obdržel, a budeš v ní bydleti, a řekneš: Ustanovím nad sebou krále, jako i jiní národové mají, kteříž jsou vůkol mne: ¹⁵ Toho toliko ustanovíš nad sebou krále, kteréhož by vyvolil Hospodin Bůh tvůj. Z prostředku bratří svých ustanovíš nad sebou krále; nebudeš moci ustanoviti nad sebou člověka cizozemce, kterýž by nebyl bratr tvůj. ¹⁶ A však ať nemívá mnoho koňů, a ať neobrací zase lidu do Egypta, z příčiny rozmnožení koňů, zvláště poněvadž Hospodin vám řekl: Nevracujte se zase cestou touto více. ¹⁷ Nebudeť také míti mnoho žen, aby se neodvrátilo srdce jeho; stříbra také aneb zlata ať sobě příliš nerozmnožuje. ¹⁸ Když pak dosedne na stolicí království svého, vypíše sobě připomenutý zákon tento do knihy z té, kteráž bude před obličejem kněží Levítských. ¹⁹ A bude jej míti při sobě, a čísti jej bude po všechny dny života svého, aby se naučil báti Hospodina Boha svého, a aby ostríhal všech slov zákona tohoto i ustanovení těch, a činil je, ²⁰ Aby nepozdvihlo se srdce jeho nad bratří jeho, a neuchýlilo se od přikázání na pravo aneb na levo, aby dlouho živ byl v království svém, on i synové jeho u prostřed Izraele.

18

¹ Nebudou míti kněží Levítští a všechno pokolení Levítské dílu a dědictví s jiným lidem Izraelským, oběti ohnivé Hospodinovy a dědictví jeho jísti budou. ² Dědictví nebudou míti u prostřed bratří svých, Hospodin jest dědictví jejich, jakož jim mluvil. ³ Toto pak náležeti bude kněžím od lidu, od obětujících obět, buď vola neb dobytče: Dáno bude knězi plece, a líce a žaludek. ⁴ Prvotiny obilí svého, vína a oleje svého, i prvotiny vlny z ovec svých dáš jemu. ⁵ Nebo jej vyvolil Hospodin Bůh tvůj ze všech pokolení tvých, aby stál k službě ve jménu Hospodina, on i synové jeho po všecky dny. ⁶ Když by pak přišel který Levíta z některého města tvého, ze všeho Izraele, kdež bydlil, a přišel by s velikou žádostí duše své na místo, kteréž by vyvolil Hospodin: ⁷ Sloužiti bude ve jménu Hospodina Boha svého, jako i jiní bratří jeho Levítové, kteříž tu stojí před Hospodinem. ⁸ Díl rovný jísti budou, (bez škody toho, což by každý z nich prodal,) vedlé čeledi otců. ⁹ Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, neuč se činiti podlé ohavností národů těch. ¹⁰ Nebude nalezen v tobě, kdož by vedl syna svého aneb dceru svou skrz oheň, ani věštěc, ani planétník, ani čarodějník, ani kouzedlník. ¹¹ Ani losník, ani zaklinač, ani hadač, ani černokněžník. ¹² Nebo ohavnost jest Hospodinu, kdožkoli činí to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vymítá je od tváři tvé. ¹³ Dokonalý budeš před Hospodinem Bohem svým. ¹⁴ Nebo národové ti, kterýmiž vládnouti budeš, planetářů a věštců poslouchají, tobě pak toho nedopouští Hospodin Bůh tvůj. ¹⁵ Proroka z prostředku tvého, z bratří tvých, jako já jsem, vzbudí tobě Hospodin Bůh tvůj; jeho poslouchati budete, ¹⁶ Podlé všeho toho, jakž jsi žádal od Hospodina Boha svého, na Orébě, v den shromáždění, řka: Ať více neslyším hlasu Hospodina

Boha svého, ani více vidím ohně toho velikého, abych neumřel. ¹⁷ Pročež mi řekl Hospodin: Dobře mluvili, což jsou mluvili. ¹⁸ Proroka vzbudím jim z prostředku bratří jejich, jako jsi ty, a položím slova má v ústa jeho, a bude jim mluvit všecko, což mu přikáží. ¹⁹ I budeť, že kdo by koli neposlouchal slov mých, kteráž mluvit bude ve jménu mém, já vyhledávati budu na něm. ²⁰ Prorok pak, kterýž by pyšně se vystavoval, mluvě slovo ve jménu mém, kteréhož jsem mluvit jemu nepřikázal, a kterýž by mluvil ve jménu bohů cizích, takový prorok ať umře. ²¹ Jestliže pak díš v srdci svém: Kterak poznáme slovo to, jehož by nemluvil Hospodin? ²² Když by mluvil něco prorok ve jménu Hospodinovu, a však by se toho nestalo, aniž by přišlo, toť jest to slovo, jehož nemluvil Hospodin; z pychuť jest to mluvil prorok ten, nebož se ho.

19

¹ Když by vyhladil Hospodin Bůh tvůj národy, jejichžto zemi Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a opanoval bys je dědičně, a bydlil bys v městech jejich i v domích jejich: ² Oddělíš sobě tři města u prostřed země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys ji dědičně obdržel. ³ Spravíš sobě cesty, a rozdělíš na tři díly všecku krajinu země své, kterouž v dědictví dá tobě Hospodin Bůh tvůj, i bude utíkat tam každý vražedník: ⁴ (Totož pak bude právo vražedníka, kterýž by tam utekl, aby živ byl: Kdož by zabil bližního svého nechtě, aniž by ho nenáviděl prvé. ⁵ Jako vejda někdo s bližním svým do lesa sekati dříví, rozvedl by rukou svou sekeru, aby uťal dřevo, a ona by spadla s topořiště, a trefila by bližního jeho, tak že by umřel, ten uteče do některého z měst těchto, a živ bude.) ⁶ Aby přítel zabitého, stihaje vražedníka toho, když by se rozpálilo srdce jeho, nedohonil ho na daleké cestě, a

ranil smrtedlně, ješto by nebyl hoden smrti, poněvadž ho prvé neměl v nenávisti. ⁷ Protož já prikazuji tobě, řka: Tři města oddělíš sobě. ⁸ Pakli by rozšířil Hospodin Bůh tvůj končiny tvé, jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým, a dal by tobě všecku tu zemi, kterouž řekl dáti otcům tvým: ⁹ (Když bys ostříhal všech přikázání těchto, čině je, kteráž já dnes prikazuji tobě, abys miloval Hospodina Boha svého, a chodil po cestách jeho po všechny dny), tedy přidáš sobě ještě tři města mimo tři onano, ¹⁰ Aby nebyla vylita krev nevinná u prostřed země tvé, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v dědictví, a aby nebyla na tobě krev. ¹¹ Ale byl-li by kdo, maje v nenávisti bližního svého, a činil by úklady jemu, a povstana proti němu, ranil by ho smrtedlně, tak že by umřel, a utekl by do některého z těch měst: ¹² Tedy pošlí starší města toho, a vezmou jej odtud, a dají v ruce přítele toho zabitého, aby umřel. ¹³ Neodpustí jemu oko tvé, ale svedeš krev nevinnou z Izraele, i bude dobře tobě. ¹⁴ Nepřeneseš meze bližního svého, kterouž vymezili předkové v dědictví tvém, kteréž obdržíš v zemi, jižto Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys ji dědičně obdržel. ¹⁵ Nepovstane svědek jeden proti někomu z příčiny jakékoli nepravosti, a jakéhokoli hříchu ze všech hříchů, kterýmiž by kdo hřešil; v ústech dvou svědků aneb v ústech tří svědků stane slovo. ¹⁶ Povstal-li by svědek falešný proti někomu, aby svědčil proti němu, že odstoupil od Boha, ¹⁷ Tedy postaví se ti dva muži, kteříž tu rozepři mají před Hospodinem, před kněžími aneb před soudci, kteříž by za dnů těch byli. ¹⁸ A když se pilně vyptají soudcové, poznají-li, že svědek ten jest svědek lživý, mluvě falešné svědectví proti bližnímu svému, ¹⁹ Tak jemu učíňte, jakž on myslel učiniti bratru svému. I odejmeš zlé z prostředku svého. ²⁰ A kteříž zůstanou, slyšíce to, báti se budou, a nikoli více nedopustí

se takových zlých věcí u prostřed tebe. ²¹ A neslituje se oko tvé; život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu bude.

20

¹ Když bys vytáhl na vojnu proti nepřátelům svým, a uzerel bys koně a vozy, a lid větší, nežli ty máš, neboj se jich, nebo Hospodin Bůh tvůj s tebou jest, kterýž tě vyvedl z země Egyptské. ² A když byste se již potýkali měli, přistoupí kněz, a mluvití bude k lidu, ³ A dí jim: Slyš, Izraeli, vy jdete dnes k boji proti nepřátelům svým, nebudiž strašlivé srdce vaše, nebojte se a nestrachujte, ani se jich lekejte. ⁴ Nebo Hospodin Bůh váš, kterýž jde s vámi, bojovati bude za vás proti nepřátelům vašim, aby zachoval vás. ⁵ Potom mluvití budou hejtmané k lidu, řkouce: Jest-li kdo z vás, ješto vystavěl dům nový, a ještě nepočal bydliti v něm, odejdi a navrať se do domu svého, aby nezahynul v bitvě, a někdo jiný aby nezačal bydliti v něm. ⁶ A kdo jest, ješto štípil vinici, a ještě nepřišla k obecnému užívání, odejdi a navrať se k domu svému, aby snad nezahynul v bitvě, aby někdo jiný k obecnému užívání nepřivedl jí. ⁷ A kdo jest, ješto by měl zasnoubenou manželku, a ještě by jí nepojal, odejdi a navrať se do domu svého, aby neumřel v boji, a někdo jiný nevzal jí. ⁸ Přidadí i toto hejtmané, mluvíce k lidu, a řeknou: Kdo jest bázlivý a lekavého srdce, odejdi a navrať se do domu svého, aby nezemdlil srdce bratří svých, jako jest srdce jeho. ⁹ A když přestanou hejtmané mluvití k lidu, tedy představí lidu vůdce houfů. ¹⁰ Když přitáhneš k některému městu, abys ho dobýval, podáš jemu pokoje. ¹¹ Jestliže pokoj sobě podaný přijmou a otevrou tobě, všecken lid, kterýž by nalezen byl v něm, pod plat uvedeni jsouce, tobě sloužiti budou. ¹² Pakli by

v pokoj s tebou nevešli, ale bojovali proti tobě, oblehneš je; ¹³ A když by je Hospodin Bůh tvůj dal v ruku tvou, tedy zbiješ v něm ostrostí meče všechny pohlaví mužského.

¹⁴ Ženy pak, dítky a hovada, i cožkoli bylo by v městě, všechny kořisti jeho rozbituješ sobě, a užívati budeš kořisti nepřátel svých, kteréž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj.

¹⁵ Tak učiníš všechněm městům daleko vzdáleným od tebe, kteráž nejsou z měst národů těchto. ¹⁶ Z měst pak lidu toho, kterýž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, žádné duše živiti nebudeš, ¹⁷ Ale dokonce vyhladíš je: Hetea, Amorea, Kananea, Ferezea, Hevea a Jebuzea, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, ¹⁸ Aby vás neučili činiti vedlé všech ohavností svých, kteréž činí bohům svým, i hřešili byste proti Hospodinu Bohu svému. ¹⁹ Když oblehneš město některé, za dlouhý čas dobýváje ho, abys je vzal, nezkazíš stromů jeho, sekerou je vytínaje, nebo z nich ovoce jísti budeš; protože jich nevysekáš, (nebo potrava člověka jest strom polní), chtěje užívati jich k obraně své. ²⁰ A však stromoví, kteréž znáš, že nenese ovoce ku pokrmu, pohubíš a posekáš, a vzděláš ohrady proti městu tomu, kteréž s tebou bojuje, dokudž ho sobě nepodmaníš.

21

¹ Když by nalezen byl zabitý (v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys dědičně vládl jí), ležící na poli, a nebylo by vědíno, kdo by ho zabil, ² Tedy vyjdou starší tvoji a soudcové tvoji, a měřiti budou k městům, kteráž jsou vůkol toho zabitého. ³ A když nalezeno bude město nejbližší toho zabitého, tedy vezmou starší města toho jalovici z stáda, kteréž ještě nebylo užíváno, a kteráž netáhla ve jhu. ⁴ I uvedou starší toho města jalovici tu do údolí pustého, kteréž nikdy nebylo děláno aneb oseto, a

setnou šíji jalovice v tom údolí. ⁵ Potom přistoupí kněží synové Lévi; (nebo je Hospodin Bůh tvůj vyvolil, aby přisluhovali jemu, a požehnání dávali ve jménu Hospodinovu, vedlé jejichž výpovědi stane všeliká rozepře a každá rána.) ⁶ Všickni také starší toho města, kteříž jsou nejbližší toho zabitého, umyjí ruce své nad jalovicí štátou v tom údolí, ⁷ A osvědčovati budou, řkouce: Nevylilyť jsou ruce naše krve té, aniž oči naše viděly vražedníka. ⁸ Očišť lid svůj Izraelský, kterýž jsi vykoupil, Hospodine, a nepříčítej krve nevinné lidu svého Izraelskému. I bude snata s nich vina té krve. ⁹ Ty pak odejmeš krev nevinnou z prostředku svého, když učiníš, což pravého jest před očima Hospodinovými. ¹⁰ Když bys vytáhl na vojnu proti nepřítelům svým, a dal by je Hospodin Bůh tvůj v ruce tvé, a zajal bys z nich mnohé; ¹¹ Uzříš-li mezi zajatými ženu krásného obličje, a zamiluješ ji, tak abys ji sobě vzal za manželku: ¹² Uvedeš ji do domu svého, i oholí sobě hlavu, a obřeže nehty své; ¹³ A složíc roucho své s sebe, v kterémž jest jata, zůstane v domě tvém, a plakati bude otce svého i matky své za celý měsíc; a potom vejdeš k ní, a budeš její manžel, a ona bude manželka tvá. ¹⁴ Pakliť by se nelíbila, tedy propustíš ji svobodnou; ale nikoli neprodávej jí za peníze, ani nekupč jí, poněvadž jsi jí ponížil. ¹⁵ Měl-li by kdo dvě ženy, jednu v milosti a druhou v nenávisti, a zplodily by mu syny, milá i nemilá, a byl-li by syn prvorozený nemilé: ¹⁶ Tedy když dědice ustavovati bude nad tím, což by měl, nebude moci dáti práva prvorozenství synu milé před synem prvorozeným nemilé, ¹⁷ Ale prvorozeného syna nemilé při prvorozenství zůstaví, a dá jemu dva díly ze všeho, což by měl; nebo on jest počátek síly jeho, jeho jest právo prvorozenství. ¹⁸ Měl-li by kdo syna zpuřného a protivného, ješto by neposlouchal hlasu otce svého a hlasu matky své, a jsa trestán, neuposlechl by jich: ¹⁹ Tedy

vezmouce ho otec i matka jeho, vyvedou jej k starším města svého, k bráně místa přebývání svého,²⁰ A řeknou starším města svého: Syn náš tento, jsa zporný a protivný, neposlouchá hlasu našeho, žráč a opilec jest.²¹ Tehdy všickni lidé města toho uházejí jej kamením a umřej; a tak odejmeš zlé z prostředku svého, a všecken Izrael uslyšíce, báti se budou.²² Když by kdo zhřešil, že by hoden byl smrti, a byl by odsouzen k ní a pověsil bys ho na dřevě:²³ Nežůstane přes noc tělo jeho na dřevě, ale hned v ten den pochováš jej, nebo zlořečený jest před Bohem pověšený; protož nepoškrvňuj země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví.

22

¹ Jestliže bys uzřel vola aneb dobytče bratra svého, an bloudí, nepomineš jich, ale přivedeš je až k bratru svému.² Byť pak nebyl blízký bratr tvůj a neznal bys ho, uvedeš je však do domu svého, a bude u tebe, dokudž by se po něm neptal bratr tvůj, a navrátíš mu je.³ Tolikéž učiníš s oslem jeho, s oděvem jeho, také i se všelikou věcí ztracenou bratra svého, kteráž by mu zhynula; když bys ji našel, nepomineš jí.⁴ Vida osla bratra svého aneb vola jeho pod břemenem ležící na cestě, nepomineš jich, ale i hned ho s ním pozdvihneš.⁵ Žena nebude nositi oděvu mužského, aniž se oblačeti bude muž v roucho ženské, nebo ohavnost před Hospodinem Bohem tvým jest, kdožkoli činí to.⁶ Když bys našel hnízdo ptačí před sebou na cestě, na jakémkoli stromu aneb na zemi, s mladými neb vejci, a matka seděla by na mladých aneb na vejcích: nevezmeš matky s mladými,⁷ Ale hned pustíš matku a mladé vezmeš sobě, aby tobě dobře bylo, a abys prodlil dnů svých.⁸ Když bys stavěl dům nový, udělej zabradla vůkol střechy své, abys neuvedl viny krve na

dům svůj, když by kdo upadl s něho. ⁹ Neposeješ vinice své směsicí rozličného semene, aby nebyl poškvrněn užitek semene, kteréž jsi vsel, i ovoce vinice. ¹⁰ Nebudeš orati volem a oslem spolu. ¹¹ Neoblečeš roucha z rozdílných věcí, z vlny a lnu setkaného. ¹² Prýmy zděláš sobě na čtyřech rozích oděvu svého, jímž se odíváš. ¹³ Když by pojal někdo ženu, a všel by k ní, a potom měl by ji v nenávisti, ¹⁴ A dal by příčinu k řečem o ní, v zlou pověst ji obléčeje a mluvě: Ženu tuto vzal jsem, a všed k ní, nenalezl jsem jí pannou: ¹⁵ Tedy otec děvečky a matka její vezmouce přinesou znamení panenství děvečky k starším města svého k bráně. ¹⁶ A dí otec děvečky k starším: Dceru svou dal jsem muži tomuto za manželku, kterýž ji v nenávisti má. ¹⁷ A hle, sám příčinu dal řečem o ní, mluvě: Nenalezl jsem při dceři tvé panenství, a teď hle, znamení panenství dcery mé. I roztáhnou roucho to před staršími města. ¹⁸ Tedy starší města toho jmou muže a trestati ho budou, ¹⁹ A uloží jemu pokutu sto lotů stříbra, kteréž dají otcí děvečky, proto že vynesl zlou pověst proti panně Izraelské. I bude ji míti za manželku, kteréž nebude moci propustiti po všechny dny své. ²⁰ Jináč byla-li by pravá žaloba ta, a nebylo by nalezeno panenství při děvečce: ²¹ Tedy vyvedou děvečku ke dveřím otce jejího, a uházejí ji lidé města toho kamením, a umře; nebo dopustila se nešlechtnosti v Izraeli, smilnivší v domě otce svého. Tak odejmeš zlé z prostředku sebe. ²² Kdyby kdo postižen byl, že obýval s ženou manželkou cizí, tedy umrou oni oba dva, muž, kterýž obýval s tou ženou, i žena také; i odejmeš zlé z Izraele. ²³ Byla-li by děvečka panna zasnoubená muži, a nalezna ji někdo v městě, obýval by s ní: ²⁴ Vyvedete oba dva k bráně města toho, a uházíte je kamením, a umrou, děvečka, proto že nekřičela, jsuci v městě, a muž proto, že ponížil ženy bližního svého; a

odejmeš zlé z prostředku svého. ²⁵ Pakli na poli nalezl by muž děvečku zasnoubenou, a násilí jí učině, obýval by s ní: smrtí umře muž ten sám, ²⁶ Děvečce pak nic neučiníš. Nedopustila se hříchu hodného smrti; nebo jakož povstává někdo proti bližnímu svému a morduje život jeho, tak i při této věci. ²⁷ Na poli zajisté nalezl ji; křičela děvečka zasnoubená, a žádný tu nebyl, kdo by ji vysvobodil. ²⁸ Jestliže by nalezl někdo děvečku pannu, kteráž by zasnoubena nebyla, a vezma ji, obýval by s ní, a byli by postiženi: ²⁹ Tedy dá muž ten, kterýž by obýval s ní, otci děvečky padesáte stříbrných, a bude jeho manželka, protože ponížil jí; nebude moci jí propustiti po všechny dny své. ³⁰ Nevezme žádný manželky otce svého, a neodkryje podolka otce svého.

23

¹ Nevejde do shromáždění Hospodinova, kdož by měl stlučené aneb odňaté lůno. ² Aniž vejde do shromáždění Hospodinova syn postranní; také i desáté koleno jeho nevejde do shromáždění Hospodinova. ³ Ammonitský tolikéž ani Moábský nevejde do shromáždění Hospodinova, ani desáté koleno jejich nevejde do shromáždění Hospodinova až na věky. ⁴ Proto že proti vám nevyšli s chlebem a s vodou na cestě, když jste šli z Egypta, a že ze mzdy najal proti tobě Baláma, syna Beor, z Petor Mezopotamie Syrské, aby zlořečil tobě: ⁵ (Ačkoli nechtěl Hospodin Bůh tvůj slyšeti Baláma, ale obrátil Hospodin Bůh tvůj tobě zlořečení v požehnání, nebo miloval tebe Hospodin Bůh tvůj.) ⁶ Nebudeš hledati pokoje jejich ani dobrého jejich po všechny dny své na věky. ⁷ Nebudeš míti v ohavnosti Idumejského, nebo bratr tvůj jest, aniž Egyptského v ohavnosti míti budeš, nebo jsi byl pohostinu v zemi jeho. ⁸ Synové, kteříž se jim zrodí v třetím kolenu, vejdou do

shromáždění Hospodinova. ⁹ Když bys vytáhl vojensky proti nepřátelům svým, vystříhej se od všeliké zlé věci. ¹⁰ Bude-li mezi vámi kdo, ještě by poškrvněn byl příhodou noční, vyjde ven z stanů, a nevejde do nich; ¹¹ Ale když bude k večerou, umyje se vodou, a po západu slunce vejde do stanů. ¹² Také místo budeš míti vně za stany, abys tam chodíval ven; ¹³ A budeš míti kolík mezi jinými nástroji svými, a když bys chtěl sednouti vně, vykopáš jím důlek, a obrátě se, zahrabeš nečistotu svou. ¹⁴ Nebo Hospodin Bůh tvůj chodí u prostřed stanů tvých, aby tě vysvobodil, a dal tobě nepřátele tvé; protož ať jest přibýtek tvůj svatý, tak aby nespatrił při tobě mrzkosti nějaké, pročez by se odvrátil od tebe. ¹⁵ Nevydáš služebníka pánu jeho, kterýž k tobě utekl od pána svého. ¹⁶ S tebou bydliti bude u prostřed tebe na místě, kteréž by vyvolil v některém městě tvém, kdežkoli jemu se líbiti bude; nebudeš ho mocí utiskati. ¹⁷ Nebude nevěstka žádná z dcer Izraelských, ani nečistý smilník z synů Izraelských. ¹⁸ Nepřineseš mzdy nevěstky, a mzdy psa do domu Hospodina Boha svého z jakéhokoli slibu, nebo to obé ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. ¹⁹ Nedáš na lichvu bratru svému ani peněz, ani pokrmu, ani jakékoli věci, kteráž se dává na lichvu. ²⁰ Cizímu půjčíš na lichvu, ale bratru svému nedáš na lichvu, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všech věcech, k kterýmž bys vztáhl ruku svou v zemi, do níž vejdeš, abys dědičně obdržel ji. ²¹ Když bys učinil slib Hospodinu Bohu svému, neprodlevej splniti ho; nebo konečně toho vyhledávati bude Hospodin Bůh tvůj od tebe, a byl by na tobě hřích. ²² Pakli nebudeš slibovati, nebude na tobě hřichu. ²³ Což jednou vyšlo z úst tvých, to splníš, a učiníš, jakž jsi slíbil Hospodinu Bohu svému dobrovolně, což jsi vynesl ústy svými. ²⁴ Všel-li bys do vinice bližního svého, jísti budeš hrozny podlé žádosti své

do sytosti své, ale do nádoby své nevložíš. ²⁵ Všel-li bys do obilí bližního svého, natrháš sobě klasů rukou svou, ale srpem nebudeš žíti obilí bližního svého.

24

¹ Pojal-li by muž ženu a byl by manželem jejím, přihodilo by se pak, že by nenašla milosti před očima jeho pro nějakou mrzkost, kterouž by našel na ní, i napsal by jí lístek zapuzení a dal v ruku její, a vyhnal by ji z domu svého; ² A vyjdouci z domu jeho, odešla by a vdala se za druhého muže; ³ A ten také muž poslední v nenávisti maje ji, napsal by lístek zapuzení a dal v ruce její, a vyhnal by ji z domu svého; aneb umřel by muž její poslední, kterýž vzal ji sobě za manželku: ⁴ Nebude moci manžel její první, kterýž ji vyhnal, zase ji vzíti sobě za manželku, když již příčinou jeho poškvrněna jest; nebo ohavnost jest před Hospodinem. Protož nedopouštěj hřešiti lidu země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. ⁵ Když by někdo v nově pojal ženu, nevyjde k boji, aniž na něj vzkládána bude jaká obecní práce; svoboden bude v domě svém za jeden rok, a veseliti se bude s manželkou svou, kterouž pojal. ⁶ Žádný nevezme v zástavě svrchního i spodního žernovu, nebo takový bral by duši v základu. ⁷ Byl-li by postižen někdo, že ukradl člověka z bratří svých synů Izraelských, a k zisku by sobě jej přivedl aneb prodal jej: umře zloděj ten, a odejmeš zlé z prostředku svého. ⁸ Šetř se při ráně malomocenství, abys ostříhal pilně a činil všechno, jakž učiti budou vás kněží Levítové; jakož přikázal jsem jim, ostříhati toho budete a tak činiti. ⁹ Pomni na ty věci, které učinil Hospodin Bůh tvůj Marii na cestě, když jste vyšli z Egypta. ¹⁰ Půjčil-li bys bližnímu svému něčeho, nevejdeš do domu jeho, abys vzal něco v zástavě od něho. ¹¹ Ale vně staneš, a člověk, jemuž

jsi půjčil, vynese tobě základ svůj ven. ¹² Jestliže by pak byl člověk chudý, nebudeš spát s základem jeho. ¹³ Bez prodlévání navrátíš jemu zastavenou věc jeho při západu slunce, aby leže v šatech svých, dobrořečil tobě, a bude to za spravedlnost tobě před Hospodinem Bohem tvým. ¹⁴ Neutiskneš nájemníka chudého a nuzného, tak z bratří svých jako z příchozích, kteříž jsou v zemi tvé v branách tvých. ¹⁵ Na každý den dáš jemu mzdu jeho, prvé nežli by slunce zapadlo; nebo chudý jest, a tím se živí, aby neúpěl proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřích. ¹⁶ Nebudou na hrdle trestání otcové za syny, ani synové trestání budou na hrdle za otce, jeden každý za svůj hřích umře. ¹⁷ Nepřevrátíš soudu příchozímu neb sirotku, ani vezmeš v základu roucha vdovy, ¹⁸ Ale pamatuj, že jsi byl služebníkem v Egyptě, a že tě vykoupil Hospodin Bůh tvůj odtud; protož přikazujit, abys činil toto. ¹⁹ Když bys žal obilí své na poli svém, a zapomenul bys tam některého snopu, nenavrátíš se, abys jej vzal; příchozímu, sirotku a vdově to bude, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých. ²⁰ Když bys třásl olivy své, nebudeš shledávati po každé ratolesti za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to zůstane. ²¹ Když bys sbíral víno na vinici své, nebudeš paběrovati jahodek za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to bude. ²² Pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské; protož přikazujit, abys to činil.

25

¹ Vznikla-li by jaká nesnáz mezi některými, a přistoupili by k soudu, aby je rozsoudili, tedy spravedlivého ospravedlní, a nepravého odsoudí. ² Bude-li pak hoden mrskání nepravý, tedy káže ho položití soudce a mrskati před sebou, vedlé nepravosti jeho v jistý počet ran.

³ Ětyřicetkrát káže ho mrštiti, aniž přidá více, aby, jestliže by jej nadto mrskal ranami mnohými, nebyl příliš zlehčen bratr tvůj před očima tvýma. ⁴ Nezavížeš úst vola mlátícího. ⁵ Když by bratři spolu bydlili, a umřel by jeden z nich, nemaje syna, nevdá se ven žena toho mrtvého za jiného muže; bratr jeho vejde k ní, a vezme ji sobě za manželku, a právem švagrovství přižení se k ní. ⁶ Prvorozený pak, kteréhož by porodila, nazván bude jménem bratra jeho mrtvého, aby nebylo vyhlazeno jméno jeho z Izraele. ⁷ Nechtěl-li by pak muž ten pojíti příbuzné své, tedy přijde příbuzná jeho k bráně před starší a řekne: Nechce příbuzný můj vzbuditi bratru svému jména v Izraeli, a nechce podlé práva švagrovství pojíti mne. ⁸ Tedy povolají ho starší města toho, a mluvití budou s ním; a stoje, řekl-li by: Nechci jí pojíti, ⁹ Přistoupí příbuzná jeho k němu před staršími, a suze střevis jeho s nohy jeho, a pline mu na tvář a odpoví, řkuci: Tak se má státí muži tomu, kterýž by nechtěl vzdělati domu bratra svého. ¹⁰ I bude nazváno jméno jeho v Izraeli: Dům bosého. ¹¹ Když by se svadili někteří spolu jeden s druhým, a přistoupila by žena jednoho, aby vysvobodila muže svého z ruky bijícího jej, i vztáhla by ruku svou a uchopila by ho za luno: ¹² Tedy utneš ruku její, neslituje se nad ní oko tvé. ¹³ Nebudeš míti v pytlíku svém nejednostejného kamene, většího a menšího. ¹⁴ Aniž budeš míti v domě svém nejednostejného korce, většího a menšího. ¹⁵ Váhu celou a spravedlivou míti budeš, též míru celou a spravedlivou budeš míti, aby se prodlili dnové tvoji v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. ¹⁶ Nebo v ohavnosti jest Hospodinu Bohu tvému, kdožkoli činí ty věci, všeliký činící nepravost. ¹⁷ Pamatuji na to, coť učinil Amalech na cestě, když jste šli z Egypta: ¹⁸ Kterak vyšed tobě v cestu, zadní houf tvůj všech mdlých, kteříž

šli za tebou, pobil, když jsi ty byl zemdlený a ustalý, a nebál se Boha. ¹⁹ Protož když byl Hospodin Bůh tvůj dal tobě odpočinutí ode všech nepřátel tvých vůkol v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, abys dědičně obdržel ji, vyhladíš památku Amalecha pod nebem; nezapomínej na to.

26

¹ Když pak vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, a opanuje ji, bydliti v ní budeš: ² Vezmeš prvotin všeho ovoce země té, kteréž obětovati budeš z země své, již Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a vlože do koše, půjdeš k místu, kteréž by Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jménu svému vyvolil. ³ A přijda k knězi, kterýž těch dnů bude, díš jemu: Vyznávám dnes Hospodinu Bohu svému, že jsem všel do země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům našim, že ji nám dá. ⁴ I vezma kněz z ruky tvé koš, postaví jej před oltářem Hospodina Boha tvého. ⁵ A mluvití budeš před Hospodinem Bohem svým, řka: Syrský chudý otec můj sstoupil do Egypta s nemnohými osobami, a byv tam pohostinu, vzrostl v národ veliký, silný a mnohý. ⁶ A když zle nakládali s námi Egyptští, trápíce nás, a vzkládající na nás službu těžkou, ⁷ Volali jsme k Hospodinu Bohu otců našich, a vyslyšev Hospodin hlas náš, popatřil na trápení naše, práci naši a ssoužení naše. ⁸ I vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné a v rameni vztaženém, v strachu velikém, a znameních i zázracích. ⁹ A uvedl nás na toto místo, a dal nám zemi tuto oplývající mlékem a strdí. ¹⁰ Protož nyní, hle, přinesl jsem prvotiny úrod země, kterouž jsi mi dal, ó Hospodine. I necháš toho před Hospodinem Bohem svým, a pokloníš se před ním. ¹¹ I veseliti se budeš ve všech dobrých věcech, kteréž by tobě dal Hospodin Bůh

tvůj, i domu tvému, ty i Levíta i příchozí, kterýž jest u prostřed tebe. ¹² Když bys pak vyplnil všechny desátky ze všech úrod svých léta třetího, jenž rok desátků jest, a dal bys Levítovi, příchozímu, sirotku i vdově, a jedli by v branách tvých a nasyceni byli: ¹³ Tedy díš před Hospodinem Bohem svým: Vynesl jsem, což posvěceného bylo, z domu svého, a dal jsem také Levítovi, příchozímu, sirotku a vdově vedlé všelikého přikázání tvého, kteréž jsi mi přikázal; nepřestoupil jsem žádného z přikázání tvých, aniž jsem zapomenul na ně. ¹⁴ Nejedl jsem v zámutku svém z toho, a neujal jsem z toho k věci obecné, aniž jsem dal něco odtud ku pohřbu; poslechl jsem hlasu Hospodina Boha svého, učinil jsem podle všeho, což jsi mi přikázal. ¹⁵ Popatříž z příbytku svatého svého s nebe, a požehnej lidu svému Izraelskému a zemi, kterouž jsi dal nám, jakož jsi s přísahou zaslíbil otcům našim, zemi oplývající mlékem a strdí. ¹⁶ Dnes Hospodin Bůh tvůj přikazuje tobě, abys ostríhal ustanovení těchto a soudů; ostríhejž tedy a čiň je z celého srdce svého a ze vší duše své. ¹⁷ Dnes i ty připověděls se k Hospodinu, že jej budeš míti za Boha, a choditi budeš po cestách jeho, a ostríhati ustanovení jeho, a přikázání i soudů jeho, a poslouchati hlasu jeho. ¹⁸ Hospodin také připověděl se k tobě dnes, že tě bude míti za lid zvláštní, jakož mluvil tobě, abys ostríhal všech přikázání jeho, ¹⁹ A že tě vyvýší nade všechny národy, kteréž učinil, abys byl vzácnější, slovoutnější a slavnější nad ně, a tak lid svatý Hospodinu Bohu svému, jakož jest mluvil.

27

¹ I přikázal Mojžíš a starší Izraelští lidu, řkouce: Ostríhejž každého přikázání, kteréž já přikazuji vám dnes.

² A když přejdeš přes Jordán do země, kterouž Hospodin

Bůh tvůj dává tobě, vyzdvihneš sobě kameny veliké, a obvržeš je vápnem. ³ A napíšeš na nich všechna slova zákona tohoto, když přejdeš, abys všel do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, do země oplývající mlékem a strdí, jakož jest mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě. ⁴ Když tedy přejdeš Jordán a vyzdvihneš ty kameny, kteréž já přikazuji vám dnes, na hoře Hébal, a obvržeš je vápnem, ⁵ A vzděláš tam oltář Hospodinu Bohu svému: oltář z kamenů, jichž nebudeš tesati železem, ⁶ Z kamení celého vzděláš oltář Hospodinu Bohu svému, abys na něm obětoval oběti zápalné Hospodinu Bohu svému. ⁷ Obětovati budeš i oběti pokojné, a jísti tu a veseliti se před Hospodinem Bohem svým. ⁸ Napíšeš pak na těch kameních všechna slova zákona toho dobře a zřetelně. ⁹ I mluvil Mojžíš a kněží Levíťští ke všemu Izraelovi, řkouce: Pozoruj a slyš, Izraeli, dnes učiněn jsi lidem Hospodina Boha svého. ¹⁰ Protož poslouchej hlasu Hospodina Boha svého, a zachovávej přikázání jeho i ustanovení jeho, kteráž já tobě dnes přikazuji. ¹¹ I přikázal Mojžíš v ten den lidu, řka: ¹² Tito stanou, aby dobrořečili lidu na hoře Garizim, když byste přešli Jordán: Simeon, Léví, Juda, Izachar, Jozef a Beniamin. ¹³ Tito pak stanou, aby zlořečili na hoře Hébal: Ruben, Gád, Asser, Zabulon, Dan a Neftalím. ¹⁴ I budou osvědčovati Levítové, a řeknou ke všechněm mužům Izraelským vysokým hlasem: ¹⁵ Zlořečený člověk, kterýž by udělal rytinu aneb věc slitou, ohavnost Hospodinu, dílo rukou řemeslníka, by ji pak i do skryše odložil. I odpoví všecken lid a řekne: Amen. ¹⁶ Zlořečený, kdož sobě zlehčuje otce svého a matku svou; i řekne všecken lid: Amen. ¹⁷ Zlořečený, kdož přenáší mezník bližního svého; i řekne všecken lid: Amen. ¹⁸ Zlořečený, kdož zavodí slepého, aby bloudil po cestě; i řekne všecken lid: Amen. ¹⁹ Zlořečený,

kdož převrací spravedlnost příchozího, sirotka a vdovy; a odpoví všecken lid: Amen. ²⁰ Zlořečený, kdož by obýval s manželkou otce svého, nebo odkryl podolek otce svého; i řekne všecken lid: Amen. ²¹ Zlořečený, kdož by obýval s kterýmkoli hovadem; i dí všecken lid: Amen. ²² Zlořečený, kdož by obýval s sestrou svou, dcerou otce svého, aneb dcerou matky své; i řekne všecken lid: Amen. ²³ Zlořečený, kdož by obýval s svegruší svou; i odpoví všecken lid: Amen. ²⁴ Zlořečený, kdož by zbil bližního svého tajně; i řekne všecken lid: Amen. ²⁵ Zlořečený, kdož by vzal dary, aby zabil člověka nevinného; i dí všecken lid: Amen. ²⁶ Zlořečený, kdož by nezůstal v řečech zákona tohoto a nečinil jich; a řekne všecken lid: Amen.

28

¹ Jestliže pak opravdově poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostrůhaje a čině všecka přikázání jeho, kteráž já dnes přikazuji tobě, vyvýší tě Hospodin Bůh tvůj nade všechny národy země. ² A přijdou na tě všecka požehnání tato, a vyplní se při tobě, když jen poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého. ³ Požehnaný budeš v městě, požehnaný i na poli. ⁴ Požehnaný plod života tvého, úrody země tvé, i plod dobytka tvého, prvorozené skotů tvých i stáda bravů tvých. ⁵ Požehnaný koš tvůj i díže tvá. ⁶ Požehnaný budeš vcházeje, požehnaný i vycházeje. ⁷ A učiní Hospodin, že nepřátelé tvoji, kteříž by povstali proti tobě, poraženi budou před tebou; jednou cestou vytáhnou proti tobě, a sedmi cestami před tebou utíkati budou. ⁸ Přikáže Hospodin požehnání svému, aby s tebou bylo v špižárnách tvých a při všem, k čemu bys koli přičinil ruku svou, a požehná tobě v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. ⁹ Vystaví tě sobě Hospodin za lid svatý, jakož zapřisáhl tobě, když

ostríhati budeš přikázání Hospodina Boha svého, a choditi po cestách jeho. ¹⁰ I uzří všickni národové země, že jméno Hospodinovo vzýváno jest nad tebou, a budou se báti tebe. ¹¹ Učiní také Hospodin, že hojnost míti budeš všeho dobrého, plodu života svého, i plodu dobytků svých, i úrod zemských v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům tvým, že ji tobě dá. ¹² Otevře Hospodin tobě poklad svůj výborný, nebe, aby vydalo déšť zemi tvé časem svým, a požehná všelikému dílu ruky tvé, tak že mnohým národům půjčovati budeš, sám pak nic nevypůjčíš. ¹³ I ustanoví tě Hospodin za hlavu a ne za ocas, a budeš vždycky vyšší, a nikdy nižší, když poslouchati budeš přikázání Hospodina Boha svého, kteráž já dnes tobě prikazuji, abys ostríhal a činil je. ¹⁴ A neuchýlíš se od žádného slova, kteráž já dnes prikazuji tobě, ani na pravo ani na levo, odcházeje po bozích cizích, abys jim sloužil. ¹⁵ Jestliže pak hlasu Hospodina Boha svého poslouchati, a všech přikázání a ustanovení jeho, kteráž já dnes prikazuji tobě, ostríhati a činiti nebudeš, přijdou na tě všechna zlořečenství tato a postihnou tě. ¹⁶ Zlořečený budeš v městě, zlořečený i na poli. ¹⁷ Zlořečený koš tvůj, a zlořečená díže tvá. ¹⁸ Zlořečený plod života tvého i úrody země tvé, prvorozené skotů tvých i stáda bravů tvých. ¹⁹ Zlořečený budeš vcházeje, zlořečený i vycházeje. ²⁰ Pošle Hospodin na tě zlořečení, zkormoucení a bídu při všem, k čemuž bys koli přičinil ruky své a což bys koli dělal, dokudž nebudeš vyhlazen, a nezahyneš v náhle pro zlé skutky tvé, skrze něž jsi opustil mne. ²¹ Dopustí Hospodin, aby se přídržely tebe morní bolesti, až tě i vyplní z země, do níž se béřeš, abys ji dědičně opanoval. ²² Bíti tě bude Hospodin souchotinami, zimnicí, pálivostí, horkem, mečem, suchem a rudou, a budou tě stíhati, až tě i zkazí. ²³ I to nebe, kteréž jest nad hlavou tvou, bude

měděné, a země, kteráž jest pod tebou, železná. ²⁴ Dá Hospodin zemi tvé místo deště prach a popel, a toť s nebes stoupí na tě, dokudž bys nebyl vyhlazen. ²⁵ Učiní i to Hospodin, že poražen budeš od nepřátel svých; jednou cestou vytáhneš proti nim, a sedmi cestami utíkati budeš od tváři jejich, a musíš se smýkati po všech královstvích země. ²⁶ I budou těla vaše mrtvá za pokrm všemu ptactvu nebeskému, a šelmám zemským, a nebude, kdo by je odehnal. ²⁷ Raní tě Hospodin vředem Egyptským, neduhy na zadku, prašiviny a svrabem nezhojitelným. ²⁸ Raní tě Hospodin pomnutím smyslu, slepotou a tupostí srdce, ²⁹ Tak že o poledni makati budeš, jako maká slepý ve tmě, a nebudeš míti prospěchu na cestách svých; k tomu také utiskán budeš, a loupen po všecky dny, a nebude, kdo by tě vysvobodil. ³⁰ Manželku sobě zasnoubíš, a jiný s ní obýváti bude; dům vystavíš, a nebudeš bydliti v něm; vinici štípíš, a sbíráti na ní nebudeš. ³¹ Vůl tvůj před tvýma očima zabit bude, a ty jeho jísti nebudeš; osel tvůj uchvácen bude před tváří tvou, anižť se zase navrátí; dobytek tvůj vydán bude nepřátelům tvým, a žádný ho nevysvobodí. ³² Synové tvoji a dcery tvé cizímu národu vydáni budou, a oči tvé na to hledíce, umdlívati budou pro ně celého dne, a nebude síly v ruce tvé. ³³ Úrody země tvé i všecko úsilí tvé sžije národ, kteréhož ty neznáš, a nebudeš než potlačený a potřený po všecky dny. ³⁴ A omámený budeš nad těmi věcmi, kteréž viděti budou oči tvé. ³⁵ Raní tě Hospodin vředem nejhorším na kolenou i na lýtkách, tak že se nebudeš moci zhojiti, od spodku nohy tvé až do vrchu hlavy. ³⁶ Zavede tě Hospodin i krále tvého, kteréhož ustanovíš nad sebou, do národu, kteréhož jsi ty neznal, ani předkové tvoji, a sloužiti tam budeš bohům cizím, dřevu a kameni. ³⁷ A budeš k užasnutí a přísloví i v rozprávku všechněm národům, mezi kteréž zavede tě

Hospodin. ³⁸ Mnoho semene vynesesh na pole k rozsívání, a málo shromáždíš, nebo sžerou to kobyly. ³⁹ Vinice štípíš a dělati je budeš, ale vína píti ani sbíрати nebudeš, nebo červ sžíře je. ⁴⁰ Olivoví hojnost míti budeš ve všech končinách svých, a však olejem se pomazovati nebudeš, nebo sprchne ovoce s olivy tvé. ⁴¹ Synů a dcer naplodíš, a nebudeš jich míti, nebo zajati budou. ⁴² Všecko stromoví tvé i úrody země tvé kobyly zkazí. ⁴³ Cizozemec, kterýž s tebou přebývá, vzroste nad tebe, ty pak velice ponižovati se musíš. ⁴⁴ On půjčovati bude tobě, a ty nebudeš míti, co bys půjčil jemu; on bude přednější, a ty poslední. ⁴⁵ A přijdou na tebe všechna zlořečenství tato a stíhati tě budou, a obklíčí tě, až i zahyneš, jestliže bys neuposlechl hlasu Hospodina Boha svého, a neostříhal přikázání a ustanovení jeho, kteráž přikázal tobě. ⁴⁶ A budou rány tyto znamením a zázrakem na tobě i semeni tvém až na věky, ⁴⁷ Proto že jsi nesloužil Hospodinu Bohu svému s potěšením a veselím srdce, maje hojnost všech věcí. ⁴⁸ A protože nepříteli svému, kteréhož poslal na tebe Hospodin, sloužiti musíš v hladu, žízni, v nahotě a v nedostatku všech věcí; a vloží na šíji tvou jho železné, dokudž tě nesetře. ⁴⁹ Přivede Hospodin na tebe národ z daleka, od nejdalších končin země, jako letí orlice, národ, jehož jazyku nerozumíš, ⁵⁰ Národ nestydatý, kterýž ani starce nebude šanovati, a nad dítětem se neslituje. ⁵¹ A sžíře plod dobytků tvých i úrody země tvé, dokudž nebudeš vyhlazen; a nezanechá tobě obilí, vína mladého a oleje, prvorozeného z skotů tvých, ani stáda bravů tvých, až tě i vyhladí. ⁵² A oblehne tě ve všech městech tvých, dokudž by nepadly zdi tvé vysoké a pevné, v nichž ty doufáš po vší zemi své; obležen, pravím, budeš ve všech městech svých, po vší zemi své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dal tobě, ⁵³ Tak že v obležení a ssoužení, jímž ssouží tě nepřítel

tvůj, jísti budeš plod života svého, maso synů svých a dcer svých, kteréž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj. ⁵⁴ Ělověk mezi vámi rozmazaný a v rozkoši schovaný záviděti bude bratru svému, i vlastní ženě své, i ostatním synům svým, kterýchž ještě zanechal, ⁵⁵ Tak že neudělí žádnému z nich masa synů svých, kteréž jísti bude, proto že nezůstalo jemu nic jiného v obležení a v ssoužení, jímž ssouží tě nepřítel tvůj ve všech městech tvých. ⁵⁶ Rozmazaná mezi vámi a v rozkoši schovaná žena, kteráž rozmazaností a rozkoší velikou ledva nohou země se dotkla, vlastnímu muži svému a synu svému i dceři své, ⁵⁷ Také i lůžka svého, kteréž z ní vychází při porodu, ano i synů svých, kteréž zplodí, záviděti bude; nebo jísti je bude tajně pro nedostatek všech věcí v obležení a ssoužení, jímž ssouží tě nepřítel tvůj v městech tvých. ⁵⁸ Nebudeš-li ostrříhati a činiti všech slov zákona tohoto, kteráž psána jsou v knize této, abys se bál toho veleslavného a hrozného jména Hospodina Boha svého: ⁵⁹ Rozmnoží ku podivení Hospodin rány tvé, a rány semene tvého, rány veliké a trvánlivé, i nemoci těžké a dlouhé. ⁶⁰ A obrátí na tebe všechny neduhy Egyptské, jichžs se strašil, a přichytí se tebe. ⁶¹ Všeljaký také neduh a všelikou ránu, kteráž není psána v knize zákona tohoto, uvede Hospodin na tebe, dokudž nebudeš vyhlazen. ⁶² A zůstane vás maličko, ješto vás prvé bylo mnoho, jako hvězd nebeských, proto že jsi neposlouchal hlasu Hospodina Boha svého. ⁶³ I stane se, že jakož se veselil Hospodin nad vámi, dobře vám čině a rozmnožuje vás, tak veseliti se bude Hospodin nad vámi, když vás zkazí a vyhladí, a vyplnění budete z země, do kteréž jdete, abyste dědičně vládli jí. ⁶⁴ A rozptýlí tě Hospodin mezi všechny národy, od jednoho konce země až do druhého, a budeš tam sloužiti bohům cizím, kterýchž ty neznáš, ani otcové tvoji, dřevu a kameni. ⁶⁵ A mezi

národy těmi neoddechneš, aniž bude mítí odpočnutí spodek nohy tvé; tam také dá Hospodin tobě srdce lekavé, a oči blíkavé, a truchlost mysli. ⁶⁶ I bude život tvůj nejistý před tebou, a strašiti se budeš v noci i ve dne, a nikdež nebudeš jist svým životem. ⁶⁷ Ráno díš: Ó by již byl večer! a večer díš: Ó by již bylo jitro! pro strach srdce svého, jímž se lekáš, a pro ty věci, na něž očima svýma hleděti musíš. ⁶⁸ A zavede tě Hospodin do Egypta na lodech, cestou, o níž jsem řekl tobě: Nebudeš jí viděti více; a tam prodávati se budete nepřátelům svým za služebníky a děvky, a nebude, kdo by koupil.

29

¹ Tato jsou slova smlouvy, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi učiniti s syny Izraelskými v zemi Moábské, mimo onu smlouvu, kterouž učinil s nimi na Orébě. ² I svolav Mojžíš všecken lid Izraelský, řekl jim: Vy sami viděli jste všechny věci, kteréž učinil Hospodin před očima vašimi v zemi Egyptské, Faraonovi, i všechněm služebníkům jeho, i vsí zemi jeho, ³ Zkušování veliká, kteráž viděly oči tvé, znamení i zázraky ty veliké. ⁴ A však nedal vám Hospodin srdce k srozumění, a očí k vidění, a uší k slyšení až do tohoto dne. ⁵ A vedl jsem vás čtyřiceti let po poušti, nezvetšela roucha vaše na vás, a obuv vaše neztrhala se na nohách vašich. ⁶ Chleba jste nejedli, vína a nápoje opojného jste nepili, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh váš. ⁷ A když jste přišli na toto místo, vytáhl Seon, král Ezebon, a Og, král Bázan, proti nám k boji, a porazili jsme je, ⁸ A vzali jsme zemi jejich, i dali jsme ji v dědictví pokolení Rubenovu a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova. ⁹ Ostříhejtež tedy slov smlouvy této a činite je, aby se vám šťastně vedlo všechno, což byste činili. ¹⁰ Vy všickni dnes stojíte před Hospodinem

Bohem svým, knížata vaše v pokoleních vašich, starší vaši a úředníci vaši, všickni muži Izraelští, ¹¹ Dítky vaše i ženy vaše, i příchozí vaši, kteříž bydlí u prostřed stanů vašich, i ten, kterýž dříví seká, i ten, kterýž váží vodu, ¹² Abyste vešli v smlouvu Hospodina Boha svého, a v přísahu jeho, v kteroužto smlouvu Hospodin Bůh tvůj dnes vchází s tebou, ¹³ Aby tě sobě dnes postavil za lid, a on byl tobě za Boha, jakož mluvil tobě, a jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. ¹⁴ A ne s vámi samými činím smlouvu tuto a přísahu tuto, ¹⁵ Ale i s každým tím, jenž tuto dnes s námi stojí před Hospodinem Bohem naším, i s tím, jehož není tuto dnes s námi. ¹⁶ Nebo vy víte, kterak jsme bydlili v zemi Egyptské, a kterak jsme šli prostředkem těch národů, až jsme naskrze prošli. ¹⁷ A viděli jste ohavnosti jejich i modly jejich, dřevo i kámen, stříbro i zlato, kteréž jest při nich. ¹⁸ Hleďtež, ať nebývá mezi vámi muže, aneb ženy, aneb čeledi, aneb pokolení, jehož by srdce odvrátilo se dnes od Hospodina Boha našeho, a šel by sloužiti bohům těch národů; ať nebývá mezi vámi kořene plodícího jed a hořkost. ¹⁹ I stalo by se, že uslyše takový slova zlořečení tohoto, dobrořečil by sobě v srdci svém, řka: Pokoj míti budu, bychť pak i chodil podlé žádosti srdce svého; i přidal by opilou žízňivé. ²⁰ Nechceť Hospodin odpustiti takovému, nebo tehdáž rozpálí se prchlivost Hospodinova a zůřivost jeho proti takovému člověku, tak že připadne na něj všeliké zlořečení, o kterémž psáno jest v knize této; i vyhladí Hospodin jméno jeho pod nebem. ²¹ A odloučí jej Hospodin s jeho zlým ode všech pokolení Izraelských, vedlé všech zlořečení smlouvy zapsané v této knize zákona, ²² Tak že řekne věk potomní, synové vaši, kteříž povstanou po vás, i cizozemec, kterýž přijde z země daleké, (když uzří rány země této, i neduhy její, kteréž

vedl na ni Hospodin, ²³ Sirou a solí vypálenou všecku tu zemi, a že se nemůž síti, ani co vzházeti, ani jaké byliny růsti na ní, rovně jako na místě, kdež jest podvrácena Sodoma a Gomora, Adama a Seboim, kteréž podvrátil Hospodin v hněvě svém a v prchlivosti své), ²⁴ Řeknou všickni národové: Proč jest tak učinil Hospodin zemi této? Kteraký jest to hněv prchlivosti jeho náramné? ²⁵ A bude odpovědíno: Proto že opustili smlouvu Hospodina Boha otců svých, kterouž učinil s nimi, když je vyvedl z země Egyptské. ²⁶ Nebo odcházejíce, sloužili bohům cizím a klaněli se jim, bohům, kterýchž neznali, kteříž se s nimi také ničímž dobrým nezdělili. ²⁷ I rozhněvala se prchlivost Hospodinova na tu zemi, tak že uvedl na ni všecko zlořečení zapsané v knize této. ²⁸ Protož vyplnil je Hospodin z země jejich v hněvě, v rozpálení a v prchlivosti veliké, a vyvrhl je do země jiné, jakž to ukazuje dnešní den. ²⁹ Věci skryté jsou Hospodina Boha našeho, věci pak zjevené ty jsou naše a synů našich, abychom plnili všechna slova zákona tohoto.

30

¹ Když pak přijdou na tě všechna slova tato, požehnání i zlořečenství, kterážť jsem předložil, a rozpomeneš se v srdci svém, kdež bys koli byl mezi národy, do kterýchž by tě rozehnal Hospodin Bůh tvůj, ² A obrátě se k Hospodinu Bohu svému, poslouchal bys hlasu jeho ve všem, jakž já přikazuji tobě dnes, ty i synové tvoji, z celého srdce svého a ze vší duše své: ³ Tehdy přivede zase Hospodin Bůh tvůj zajaté tvé a smiluje se nad tebou, a obrátě se, shromáždí tě ze všech národů, mezi něž rozptýlil tě Hospodin Bůh tvůj. ⁴ Byť pak někdo z tvých i na konec světa zahánán byl, odtud zase shromáždí tě Hospodin Bůh tvůj, a odtud půjme tě, ⁵ A uvede tě zase Hospodin Bůh tvůj

do země, kterouž dědičně vládli otcové tvoji, a opanuješ ji, a dobře učiníš a rozmnoží tě více nežli otce tvé. ⁶ A obřeže Hospodin Bůh tvůj srdce tvé a srdce semene tvého, abys miloval Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, abys živ byl. ⁷ Všecka pak zlořečenství tato obrátí Hospodin Bůh tvůj na nepřátele tvé a na ty, jenž v nenávisti měli tebe, a protivili se tobě. ⁸ Ty tedy obrátě se, když poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti všecka přikázání jeho, kteráž já tobě dnes přikazuji: ⁹ Dáť Hospodin Bůh tvůj prospěch při všem díle rukou tvých, v plodu života tvého i v plodu dobytka tvého, a v úrodách země tvé, tobě k dobrému. Nebo zase veseliti se bude Hospodin z tebe, dobře čině tobě, jakož veselil se z otců tvých, ¹⁰ Jestliže bys však poslouchal hlasu Hospodina Boha svého, a ostríhal přikázání jeho a ustanovení jeho, napsaných v knize zákona tohoto, když bys se obrátil k Hospodinu Bohu svému celým srdcem svým a celou duší svou. ¹¹ Nebo přikázání toto, kteréž přikazuji tobě dnes, není skryté před tebou, ani vzdálené od tebe. ¹² Není na nebi, abys řekl: Kdo nám vstoupí do nebe, aby vezma, přinesl a oznámil je nám, abychom je plnili? ¹³ Ani za mořem jest, abys řekl: Kdo se nám přeplaví za moře, aby je přinesl a oznámil nám, abychom plnili je? ¹⁴ Ale velmi blízko tebe jest slovo, v ústech tvých a v srdci tvém, abys činil to: ¹⁵ (Hle, předložil jsem tobě dnes život a dobré, smrt i zlé), ¹⁶ Což já přikazuji tobě dnes, abys miloval Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho a ostríhaje přikázání jeho, ustanovení a soudů jeho, abys živ jsa, rozmnožen byl, a požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj v zemi, do kteréž jdeš, abys ji dědičně obdržel. ¹⁷ Pakli se odvrátí srdce tvé, a nebudeš poslouchati, ale přiveden jsa k tomu, klaněti se budeš bohům cizím a jim sloužiti: ¹⁸ Ohlašuji vám dnes, že jistotně zahynete,

aniž prodlíte dnů svých v zemi, do kteréž se přes Jordán béřeš, abys ji dědičně obdržel. ¹⁹ Osvědčuji proti tobě dnes nebem a zemí, žeť jsem život i smrt předložil, požehnání i zlořečenství; vyvoliž sobě tedy život, abys živ byl ty i símě tvé, ²⁰ A miloval Hospodina Boha svého, poslouchaje hlasu jeho a přídrže se jeho, (nebo on jest život tvůj, a dlouhost dnů tvých), abys bydlil v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům tvým Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

31

¹ Přišed tedy Mojžíš, mluvil slova ta ke všemu Izraelovi, ² A řekl jim: Ve stu a ve dvadcíti letech jsem dnes, nemohuť již více vycházeti a vcházeti; a také řekl Hospodin ke mně: Nepřejdeš Jordánu tohoto. ³ Hospodin Bůh tvůj předcházející tebe vyhladí ty národy od tváří tvé, a ty dědičně je opanuješ, a Jozue tento půjde před tebou, jakož řekl Hospodin. ⁴ I učiní Hospodin jim, jakož učinil Seonovi a Ogovi králům Amorejským a zemi jejich, kteréž vyhladil. ⁵ Protož když je dá Hospodin vám, tedy učiníte jim vedlé každého přikázání, kteréž jsem přikázal vám. ⁶ Buďte silní a zmužile se mějte, nebojte se, ani se lekejte tváří jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj, on jde s tebou, neopustíť a nezanechá tebe. ⁷ Tedy povolal Mojžíš Jozue a řekl jemu před očima všeho Izraele: Budiž silný a zmužile se měj, nebo ty vejdeš s lidem tímto do země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům jejich, že ji dá jim, a ty ji rozdělíš jim v dědictví. ⁸ Hospodin pak předcházející tě, onť bude s tebou, neopustí tě, aniž tě zanechá; neboj se, ani se strachuj. ⁹ I napsal Mojžíš zákon tento a dal jej kněžím, synům Léví, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, a všechněm starším Izraelským, ¹⁰ A přikázal jim Mojžíš, řka: Každého léta sedmého, v jistý čas léta odpuštění,

v svátek stanů, ¹¹ Když přijde všecken Izrael a postaví se před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, čísti budeš zákon tento přede vším Izraelem v uších jejich, ¹² Shromáždě lid, muže i ženy, i děti, i příchozí své, kteříž jsou v branách tvých, aby slyšíce, učili se a báli se Hospodina Boha vašeho, a hleděli činiti všecka slova zákona tohoto. ¹³ Synové také jejich, kteříž ještě toho nepoznali, ať slyší a učí se báti Hospodina Boha vašeho po všechny dny, v nichž živi budete na zemi, do níž, přejdouce Jordán, vejdete, abyste ji dědičně obdrželi. ¹⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, již se přiblížili dnové tvoji, abys umřel. Pověl Jozue, a postavte se oba v stánku úmluvy, a přikáží jemu. Šel tedy Mojžíš a Jozue, a postavili se v stánku úmluvy. ¹⁵ I ukázal se Hospodin v stánku v sloupě oblakovém, a postavil se sloup oblakový nade dveřmi stánku. ¹⁶ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Aj, ty již usneš s otci svými, potom lid tento vstane, smilniti bude, následuje bohů cizozemců země této, do níž vchází, aby bydlil u prostřed ní; tu mne opustí a zruší smlouvu mou, kterouž jsem učinil s ním. ¹⁷ Protož rozhněvá se na něj prchlivost má v ten den, a opustím je, i skryji tvář svou od nich, a bude sežrán, i přijdou na něj mnohé věci zlé a úzkosti. I řekne v ten den: Zdaliž ne proto přišly na mne tyto zlé věci, že Bůh můj není u prostřed mne? ¹⁸ Já pak daleko skryji tvář svou v ten den pro všecko to zlé, kteréž páchal, jakž se obrátil k bohům cizím. ¹⁹ Protož nyní napište sobě píseň tuto, a uč jí syny Izraelské; vlož ji v ústa jejich, aby ta píseň byla mi za svědka proti synům Izraelským. ²⁰ Nebo uvedu je do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jeho, oplývající mlékem a strdí, kdežto bude jísti a nasytí se a ztuční. Tehdy obrátí se k bohům cizím a sloužiti bude jim, i popudí mne a zruší smlouvu mou. ²¹ A když přijdou na něj mnohé zlé věci a

úzkosti, tehdy bude jemu tato píseň na svědectví, (nebo nepřijde v zapomenutí, aniž odejde od úst semene jeho). Známt' zajisté myšlení jeho, a co on ještě dnes činiti bude, prvé nežli jej uvedu do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil. ²² Tedy napsal Mojžíš tu píseň v ten den a učil jí syny Izraelské. ²³ Potom dal příkázání Jozue, synu Nun, řka: Budiž silný, a měj se zmužile, nebo ty uvedeš syny Izraelské do země, kterouž jsem jim s přísahou zaslíbil, a já budu s tebou. ²⁴ Stalo se pak, když napsal Mojžíš slova zákona tohoto v knize, a dokonal je, ²⁵ že přikázal Levítům, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, řka: ²⁶ Vezměte tu knihu zákona a vložte ji v straně truhly smlouvy Hospodina Boha vašeho, ať jest tam proti vám na svědectví. ²⁷ Nebo já znám zpouru tvou a zatvrdilost šíje tvé. Aj, poněvadž, když jsem já ještě živ nyní s vámi, zpuříni jste bývali Hospodinu, čím tedy více, když já umru? ²⁸ Shromažďte ke mně všechny starší pokolení svých a správce vaše, abych mluvil v uši jejich slova tato, a osvědčil proti nim nebem i zemí. ²⁹ Nebo vím, že po mé smrti velmi porušíte se a vystoupíte z cesty, kterouž jsem přikázal vám; pročez přijde na vás toto zlé v posledních dnech, když byste činili to, což se nelíbí Hospodinu, popouzejíte ho dílem rukou svých. ³⁰ Mluvil tedy Mojžíš v uši všeho shromáždění Izraelského slova písně této, až je i dokonal.

32

¹ Pozorujte nebesa a mluvíti budu, poslyš i země výmluvností úst mých. ² Sstupíž jako déšť naučení mé, spadniž jako rosa výmluvnost má, jako tichý déšť na mladistvou trávu, a jako příval na odrostlou bylinu, ³ Nebo jméno Hospodinovo slaviti budu. Vzdejtež velebnost Bohu našemu, ⁴ Skále té, jejíž skutkové jsou dokonalí,

nebo všechny cesty jeho jsou spravedlivé. Bůh silný, pravdomluvný, a není nepravosti v něm, spravedlivý a přímý jest. ⁵ Ale pokolení převrácené a zavilé zpronevěřilo se jemu mrzkostí vlastní svou, jakáž vzdálena jest od synů jeho. ⁶ Tím-liž jste se odplacovati měli Hospodinu, lide bláznivý a nemoudrý? Zdaliž on není otec tvůj, kterýž tě sobě dobyl? On učinil tebe a utvrdil tě. ⁷ Rozpomeň se na dny staré, považte let každého věku; vzepetej se otce svého, a oznámí tobě, starců svých, a povědí tobě. ⁸ Když dědictví rozděloval Nejvyšší národům, když rozsadil syny Adamovy, rozměřil meze národům vedlé počtu synů Izraelských. ⁹ Nebo díl Hospodinův jest lid jeho, Jákob provazec dědictví jeho. ¹⁰ Nalezl jej v zemi pusté, a na poušti veliké a hrozné; vůkol vedl jej, vyučil jej, a ostrčil ho, jako zřítečnice oka svého. ¹¹ Jako orlice ponouká orličátek svých, sedí na mladých svých, roztahuje křídla svá, běře je, a nosí je na křídlech svých: ¹² Tak Hospodin sám vedl jej, a nebylo s ním boha cizozemců. ¹³ Zprovodil jej na vysoká místa země, aby jedl úrody polní, a učinil, aby ssál med z skály, a olej z kamene přetvrdého, ¹⁴ Máslo od krav a mléko od ovcí, s nejtučnějšími beránky a skopci z Bázan a kozly s jádrem zrn pšeničných, a červené víno výborné aby pil. ¹⁵ Takž Izrael ztuchněv, zpíčil se; vytyl jsi a ztlustl, tukem jsi obrostl; i opustil Boha stvořitele svého, a zlehčil sobě Boha spasení svého. ¹⁶ K horlení popudili ho cizími bohy, ohavnostmi zdráždili jej. ¹⁷ Obětovali ďáblům, ne Bohu, bohům, jichž neznali, novým, kteříž z blízka přišli, jichžto se nic nestrašili otcové vaši. ¹⁸ Na skálu, kteráž zplodila tě, zapomenul jsi; zapomněl jsi na Boha silného, stvořitele svého. ¹⁹ To když viděl Hospodin, popudil se hněvem proti synům a dcerám svým, ²⁰ A řekl: Skryji před nimi tvář svou, podívám se posledním věcem jejich; nebo národ převrácený jest, synové, v nichž není

žádné víry. ²¹ Oniť jsou mne popudili k horlení skrze to, což není Bůh silný, rozhněvali mne svými marnostmi. I jáť popudím jich k závisti skrze ty, kteříž nejsou lid, skrze národ bláznivý k hněvu jich popudím. ²² Nebo oheň zápalen jest v prchlivosti mé, a hořeti bude až do nejhlubšího pekla, a šíře zemi i úrody její, a zapálí základy hor. ²³ Shromáždím na ně zlé věci, střely své vystřelím na ně. ²⁴ Hladem usvadnou, a neduhy pálcivými a nakažením morním přehořkým žráni budou; také zuby šelm pošli na ně s jedem hadů zemských. ²⁵ Meč uvede sirobu vně, a v pokojích bude strach, tak na mládenci jako panně, dítěti prsí požívajícím i muži šedivém. ²⁶ Ano, řekl bych: Rozptýlím je po koutech, rozkáži přestati mezi lidmi paměti jejich, ²⁷ Bych se pýchy nepřítelé neobával, aby spatříce to nepřátelé jejich, neřekli: Ruka naše nepřemožená byla, neučinilť jest Hospodin ničeho z těch věcí. ²⁸ Nebo národ ten nesmyslný jest a nemající rozumnosti. ²⁹ Ó by moudří byli, rozuměliť by tomu, prohlédali by na poslední věci své. ³⁰ Jak by jich jeden honiti mohl tisíc, a dva pryč zahnati deset tisíců? Jediné že Bůh skála jejich prodal je, a Hospodin vydal je. ³¹ Nebo Bůh skála naše není jako skála jejich, což nepřátelé naši sami souditi mohou. ³² Nebo z kmene Sodomského kmen jejich, a z rév Gomorských hroznové jejich, hroznové jedovatí, zrní hořkosti plné. ³³ Jed draků víno jejich, a jed lýtý nejedovatějšího hada. ³⁴ Zdaliž to není schováno u mne? zapečetěno v pokladnicích mých? ³⁵ Máť jest pomsta a odplata, časemť svým klesne noha jejich; nebo blízko jest den zahynutí jejich, a budoucí věci zlé rychle připadnou na ně. ³⁶ Souditi zajisté bude Hospodin lid svůj, a nad služebníky svými lítost míti bude, když uzří, že odešla síla, a že jakož zajatý tak i zanechaný s nic býti nemůže. ³⁷ I dí: Kde jsou bohové jejich? skála, v

níž naději měli? ³⁸ Z jejichžto obětí tuk jídali, a víno z obětí jejich mokrých píteli? Nechať vstanou a spomohou vám, nechť vám skrejší jest skála ta. ³⁹ Pohleďtež již aspoň, že já jsem, já jsem sám, a že není Boha kromě mne. Já mohu usmrtiti i obživiti, já raniti i uzdraviti, a není žádného, kdo by vytrhl z ruky mé. ⁴⁰ Nebo já pozdvihám k nebi ruky své, a pravím: Živ jsem já na věky. ⁴¹ Jakž nabrousím ostří meče svého, a uchopí soud ruka má, učiním pomstu nad nepřátely svými, a těm, jenž v nenávisti mne měli, odplatím. ⁴² Opojím střely své krví, a meč můj sžere maso, a to krví raněných a zajatých, jakž jen začnu pomsty uvoditi na nepřátely. ⁴³ Veselte se pohané s lidem jeho, neboť pomstí krve služebníků svých, a uvede pomstu na nepřátely své, a očistí zemi svou a lid svůj. ⁴⁴ I přišel Mojžíš, a mluvil všechna slova písňe této v uši lidu, on a Jozue, syn Nun. ⁴⁵ A když dokonál Mojžíš mluvení všech slov těch ke všemu množství Izraelskému, ⁴⁶ Řekl jim: Přiložtež srdce svá ke všechněm slovům, kteráž já dnes osvědčuji vám, a přikažte to synům svým, aby ostříhali všech slov zákona tohoto, a činili je. ⁴⁷ Nebo není daremné slovo, abyste jím pohrdnouti měli, ale jest život váš; a v slovu tom prodlíte dnů svých na zemi, kterouž abyste dědičně obdrželi, půjdete přes Jordán. ⁴⁸ Téhož dne mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ⁴⁹ Vstup na horu tuto Abarim, na vrch Nébo, kteráž jest v zemi Moábské naproti Jerichu, a spatř zemi Kananejskou, kterouž já dávám synům Izraelským právem dědičným. ⁵⁰ A umřeš na vrchu, na kterýž vejdeš, a připojen budeš k lidu svému, jako umřel Aron, bratr tvůj, na hoře řečené Hor, a připojen jest k lidu svému. ⁵¹ Nebo jste zhřešili proti mně u prostřed synů Izraelských, při vodách odpírání v Kádes, na poušti Tsin, proto že jste neposvětili mne u prostřed synů Izraelských. ⁵² Před

sebou zajisté užiješ zemi tu, ale tam nevejdeš do země té, kterouž dávám synům Izraelským.

33

¹ Toto pak jest požehnání, kterýmž požehnal Mojžíš, muž Boží, synů Izraelských před svou smrtí, ² A řekl: Hospodin z Sinai přišel, a vzešel jim z Seir, zastkvěl se s hory Fáran, a přišel s desíti tisíci svatých, z jehožto pravice oheň zákona svítil jim. ³ Jak velice miluješ lidi! Všickni svatí jeho jsou v ruce tvé, oni také přivinuli se k nohám tvým, vezmouť prospěch z výmluvností tvých. ⁴ Zákon vydal nám Mojžíš, dědičný shromáždění Jákobovu, ⁵ (Nebo byl v Izraeli jako král), když přední z lidu shromáždili se, i všechna pokolení Izraelská. ⁶ Buď živ Ruben a neumírej, a muži jeho ať jsou bez počtu. ⁷ Tolikéž požehnal i Judovi a řekl: Vyslyš, Hospodine, hlas Judův, a k lidu svému jej sprovoduj; ruce jeho budou bojovati za něj, a ty jemu spomáhati budeš proti nepřítelům jeho. ⁸ O Lévi také řekl: Thumim tvé a urim tvé bylo, Pane, při muži svatém tvém, kteréhož jsi zkusil v pokušení, a kterýž podlé tebe měl nesnáz při vodách Meribah, ⁹ Kterýž řekl otci svému a matce své: Neohlédám se na vás; a bratří svých neznal, a o synech svých nevěděl; nebo ostříhají výmluvností tvých, a smlouvu tvou zachovávají. ¹⁰ Vyučovati budou soudům tvým Jákoba, a zákonu tvému Izraele, a klásti budou kadidlo před tvář tvou, a obět zápalnou na oltáři tvém. ¹¹ Požehnejž, Hospodine, rytěřování jeho, a v práci rukou jeho zalib se tobě. Zlomuj ledví nepřátel jeho a těch, kteříž ho nenávidí, aby nepovstali. ¹² A o Beniaminovi řekl: Milý jest Hospodinu, bezpečně s ním bydleti bude; ochraňovati jej bude každého dne, a mezi rameny jeho přebývati. ¹³ O Jozefovi pak řekl: Požehnaná země jeho od Hospodina pro nejlepší věci nebeské, pro rosu a vrchoviště zespod

se prýstící, ¹⁴ A pro nejlepší úrody sluncem vyzralé, a pro nejlepší věci časem měsíců došlé, ¹⁵ I pro rozkoše hor nejstarších, a pro rozkoše pahrbků věčných, ¹⁶ Pro nejlepší věci země i plnost její, vyplývající z milosti ve kři přebývajícího. Přijdiž to požehnání na hlavu Jozefovu, a na vrch hlavy odděleného z jiných bratří jeho. ¹⁷ Prvorozeného, vola toho krása veliká bude, a rohové jednorožce rohové jeho, jimiž on trkati bude národy napořád až do končin země. A toť jsou mnozí tisícové Efraimovi a tisícové Manassesovi. ¹⁸ O Zabulonovi také řekl: Vesel se Zabulon u vycházení svém, a Izachar v staních svých. ¹⁹ Lidi na horu Boží svolají, a budou obětovati oběti spravedlnosti; nebo hojnost mořskou ssáti budou, a skryté poklady v písku. ²⁰ Gádovi pak řekl: Požehnaný, kterýž rozšiřuje Gáda. Onť jakožto lev bydliti bude, a uchvátí rameno i s hlavou. ²¹ Kterýž opatřil ho prvotinami; nebo tam podílem skrze vydavatele zákona ubezpečen jest. Protož poběřeť se s knížaty lidu, a spravedlnost Hospodinovu i soudy jeho s Izraelem vykonávati bude. ²² O Danovi pak řekl: Dan jako lvíče lvové vyskakovati bude z Bázan. ²³ A Neftalímovi řekl: Ó Neftalíme, sytý přízní Páně, plný požehnání Hospodinova, západní a polední stranu přijmi za dědictví. ²⁴ O Asserovi také řekl: Asser požehnaný nad jiné syny, budeť milý bratřím svým, omočí v oleji nohu svou. ²⁵ Železo a měď pod šlepějemi tvými; pokudž trvati budou dnové tvoji, slovoutný budeš. ²⁶ Nenít žádného, jako Bůh silný, ó Izraeli, kterýž se vznáší na nebesích ku pomoci tobě, a u velebnosti své na oblacích nejvyšších. ²⁷ Ochrana tvá buď Bůh věčný, a zespod ramena věčnosti, kterýž vyžene nepřátele před tebou, aneb řekne: Vyhlaď je, ²⁸ Aby sám bezpečně bydlil Izrael, rodina Jákobova, a to v zemi obilím a vínem oplývající, jehož nebesa také i rosu vydávati budou. ²⁹ Blahoslavený jsi, Izraeli. Kdo

jest podobný tobě, lide vysvobozený skrze Hospodina, jenž jest pavéza spomožení tvého a meč důstojnosti tvé? Tvoji zajisté nepřátelé ponížení budou, ale ty po všech vyvýšenostech jejich šlapati budeš.

34

¹ Tedy vstoupil Mojžíš z rovin Moábských na horu Nébo, na vrch hory, kteráž jest proti Jerichu, a ukázal jemu Hospodin všecku zemi Galád až do Dan, ² I všecku Neftalím, a zemi Efraim a Manasse, a všecku zemi Juda až k moři nejdalšímu, ³ Polední také stranu a roviny údolí Jericha, města palmovým osazeného, až do Segor. ⁴ A řekl jemu Hospodin: Tato jest země, kterouž s přísahou zaslíbil jsem Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji. Způsobil jsem to, abys ji viděl očima svýma, však do ní nevejdeš. ⁵ I umřel tam Mojžíš, služebník Hospodinův, v zemi Moábské, vedlé řeči Hospodinovy. ⁶ A pochoval jej v Gai, v zemi Moábské naproti Betfegor, a žádný nezvěděl o jeho hrobu až do tohoto dne. ⁷ Byl pak Mojžíš ve stu a dvadcíti letech, když umřel, a nepošly oči jeho, aniž síla odešla od něho. ⁸ I plakali synové Izraelští Mojžíše na rovinách Moábských třidceti dní, a vyplnění jsou dnové pláče a kvílení nad Mojžíšem. ⁹ Jozue pak, syn Nun, naplněn jest duchem moudrosti; nebo byl vložil Mojžíš ruce své na něj. I poslouchali ho synové Izraelští, a činili, jakož přikázal Hospodin skrze Mojžíše. ¹⁰ Ale nepovstal více prorok v Izraeli podobný Mojžíšovi, (kteréhož by tak znal Hospodin tváří v tvář), ¹¹ Ve všech znameních a zázracích, pro něž poslal jej Hospodin, aby činil je v zemi Egyptské, před Faraonem a přede všechněmi služebníky jeho, a vsí zemí jeho, ¹² Také i ve všech skutcích ruky silné, a ve všeliké hrůzi veliké, kteréžto věci činil Mojžíš před očima všeho Izraele.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900